

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0149/2014

28.2.2014

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με τη διερευνητική έκθεση για τον ρόλο και τις εργασίες της Τρίκας (ΕΚΤ, Επιτροπή και ΔΝΤ) όσον αφορά τις χώρες της ζώνης του ευρώ που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα προσαρμογής (2013/2277(INI))

Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής

Εισηγητές: Othmar Karas, Liem Hoang Ngoc

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	32
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ	37
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ.....	41
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	45

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη διερευνητική έκθεση για τον ρόλο και τις εργασίες της Τρόικας (ΕΚΤ, Επιτροπή και ΔΝΤ) όσον αφορά τις χώρες της ζώνης του ευρώ που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα προσαρμογής (2013/2277(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 7, το άρθρο 136 σε συνδυασμό με το άρθρο 121, και το άρθρο 174,
- έχοντας υπόψη τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 3,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής εποπτείας των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ τα οποία αντιμετωπίζουν ή απειλούνται με σοβαρές δυσκολίες αναφορικά με τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα¹,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 16ης Ιουνίου 2010 σχετικά με τη στρατηγική ΕΕ 2020²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 23ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο για τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών: εφαρμογή των προτεραιοτήτων του 2013³,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 4ης Ιουλίου 2013, σχετικά με τις προτεραιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως προς το Πρόγραμμα Εργασίας της Επιτροπής για το 2014⁴,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 12ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις προπαρασκευαστικές εργασίες ενόψει της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (27-28 Ιουνίου 2013) – Δημοκρατική διαδικασία λήψεως αποφάσεων στην ΟΝΕ⁵,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 20ής Νοεμβρίου 2012, που περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με την έκθεση των προέδρων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της Ευρωομάδας

---

¹ ΕΕ L 140 της 27.5.2013, σ. 1

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0223.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0447.

⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0332.

⁵ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0269.

«Προς μια ουσιαστική Οικονομική και Νομισματική Ένωση»¹,

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 6ης Ιουλίου 2011, σχετικά με τη χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση: συστάσεις για τα ενδεικνυόμενα μέτρα και πρωτοβουλίες²,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με τη χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση: συστάσεις για τα ενδεικνυόμενα μέτρα και πρωτοβουλίες (ενδιάμεση έκθεση)³,
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού και της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων (A7-0149/2014),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Τρόικα, η οποία περιλαμβάνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), αποτελεί απόρροια της απόφασης της 25ης Μαρτίου 2010 των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων των χωρών της ζώνης του ευρώ προκειμένου να καταρτιστεί ένα κοινό πρόγραμμα και να χορηγηθούν διμερή δάνεια υπό όρους στην Ελλάδα, αξιοποιώντας έτσι και τις συστάσεις του Συμβουλίου Ecofin, και έχει έκτοτε αναπτύξει τη δράση της και στην Πορτογαλία, την Ιρλανδία και την Κύπρο· λαμβάνοντας υπόψη ότι υφίσταται σημαντική συμμετοχή των υπουργών οικονομικών της ζώνης του ευρώ στις αποφάσεις σχετικά με τις λεπτομέρειες των διμερών δανείων·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Τρόικα και ο ρόλος της προσδιορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2013 και αναφέρονται στη Συνθήκη για τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ΕΜΣ)·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) επιβεβαίωσε, στην απόφασή του για την υπόθεση Pringle κατά Ιρλανδίας (υπόθεση C-370/12), ότι η Επιτροπή και η ΕΚΤ μπορούν να επιφορτιστούν με τα καθήκοντα που τους ανατίθενται στη Συνθήκη ΕΜΣ·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στο πλαίσιο της Τρόικας, η Επιτροπή, ενεργώντας ως αντιπρόσωπος της Ευρωομάδας, είναι αρμόδια για τη διαπραγμάτευση των όρων για τη χρηματοδοτική συνδρομή προς κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ «σε συνεργασία με την ΕΚΤ» και «εφόσον είναι δυνατόν, με το ΔΝΤ», χρηματοδοτική συνδρομή που αναφέρεται εφεξής ως «συνδρομή ΕΕ-ΔΝΤ», αλλά το Συμβούλιο είναι πολιτικά αρμόδιο για την έγκριση των προγραμμάτων μακροοικονομικής προσαρμογής· λαμβάνοντας υπόψη ότι κάθε μέλος της Τρόικας ακολουθεί τους δικούς του διαδικαστικούς κανόνες·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Τρόικα ήταν μέχρι στιγμής η βασική δομή για τις διαπραγματεύσεις μεταξύ των επίσημων δανειστών και των κυβερνήσεων των δικαιούχων

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0430.

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0331.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0376.

χωρών, καθώς και για την επανεξέταση της εφαρμογής των προγραμμάτων οικονομικής προσαρμογής· λαμβάνοντας υπόψη ότι, από την ευρωπαϊκή πλευρά, εάν παρέχεται στήριξη από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΕΤΧΣ) και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ΕΜΣ), οι τελικές αποφάσεις όσον αφορά τη χρηματοδοτική συνδρομή και τους όρους υπό τους οποίους αυτή χορηγείται λαμβάνονται από την Ευρωομάδα, η οποία, ως εκ τούτου, φέρει την πολιτική ευθύνη για τα προγράμματα·

- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι υπήρξε ευρεία πολιτική συναίνεση για την αποφυγή μιας ανεξέλεγκτης χρεοκοπίας κρατών μελών στην ΕΕ, και δη στη ζώνη του ευρώ, προκειμένου να αποφευχθεί το οικονομικό και κοινωνικό χάος το οποίο θα είχε ως αποτέλεσμα την αδυναμία καταβολής συντάξεων και πληρωμής των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων, καθώς και ολέθριες επιπτώσεις στην οικονομία, στο τραπεζικό σύστημα και στην κοινωνική προστασία, πέραν της ολοκληρωτικής αποκοπής του δημοσίου από τις κεφαλαιαγορές για παρατεταμένη χρονική περίοδο·
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Τρόικα, μαζί με το οικείο κράτος μέλος, είναι επίσης υπεύθυνη για την προπαρασκευή των επίσημων αποφάσεων της Ευρωομάδας·
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι αρκετά κράτη μέλη εκτός της ζώνης του ευρώ έχουν ήδη λάβει ή λαμβάνουν συνδρομή από την ΕΕ δυνάμει του άρθρου 143 της ΣΛΕΕ, η οποία παρέχεται από την ΕΕ σε συνδυασμό με το ΔΝΤ·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη της δημιούργησαν διάφορους ad hoc μηχανισμούς για την παροχή χρηματοδοτικής συνδρομής σε χώρες της ζώνης του ευρώ, αρχικά μέσω της χορήγησης διμερών δανείων, μεταξύ άλλων και από ορισμένες χώρες εκτός της ζώνης του ευρώ, στη συνέχεια μέσω προσωρινών ταμείων έκτακτης ανάγκης, συγκεκριμένα του ΕΤΧΣ και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Χρηματοοικονομικής Σταθεροποίησης (ΕΜΧΣ), που δημιουργήθηκαν για τα κράτη μέλη της ΕΕ που αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες, και τέλος μέσω του ΕΜΣ, ο οποίος αποσκοπούσε στην αντικατάσταση όλων των άλλων μηχανισμών·
- Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι το ΔΕΕ, παραπέμποντας στο άρθρο 13 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΜΣ, επιβεβαίωσε πρόσφατα (υπόθεση Pringle) ότι η Επιτροπή, με τη συμμετοχή της στη Συνθήκη ΕΜΣ, οφείλει να «προάγει το κοινό συμφέρον της Ένωσης» και να «μεριμνά για τη συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης των μνημονίων κατανόησης που συνάπτονται από τον ΕΜΣ»·
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στην υπόθεση Pringle, το ΔΕΕ αποφάνθηκε επίσης ότι ο ΕΜΣ είναι συμβατός με τη ΣΛΕΕ και άνοιξε την πόρτα για την ενδεχόμενη ενσωμάτωση του μηχανισμού αυτού στο κοινοτικό κεκτημένο εντός των σημερινών ορίων των Συνθηκών·
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το μνημόνιο συνεννόησης (ΜΣ) είναι εξ ορισμού μια συμφωνία μεταξύ του οικείου κράτους μέλους και της Τρόικας, η οποία είναι αποτέλεσμα διαπραγματεύσεων και με την οποία το κράτος μέλος αναλαμβάνει την υποχρέωση να φέρει εις πέρας μια σειρά συγκεκριμένων ενεργειών ως αντάλλαγμα χρηματοδοτικής συνδρομής· λαμβάνοντας υπόψη ότι η Επιτροπή υπογράφει το ΜΣ για λογαριασμό των υπουργών οικονομικών της ζώνης του ευρώ· λαμβάνοντας, ωστόσο, υπόψη ότι η κοινή γνώμη δεν γνωρίζει πώς διεξήχθησαν στην πράξη οι διαπραγματεύσεις μεταξύ της

Τρόικας και του εκάστοτε κράτους μέλους και ότι, επιπλέον, δεν επικρατεί διαφάνεια σχετικά με το κατά πόσον το κράτος μέλος που ζήτησε συνδρομή είχε τη δυνατότητα να επηρεάσει το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων· λαμβάνοντας υπόψη ότι στη συνθήκη για τον ΕΜΣ προβλέπεται ότι ένα κράτος μέλος που ζητεί συνδρομή από τον ΕΜΣ αναμένεται να απευθύνει, ει δυνατόν, αίτημα παροχής συνδρομής στο ΔΝΤ·

- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το συνολικό ποσό των πακέτων χρηματοδοτικής συνδρομής για τα τέσσερα προγράμματα είναι πρωτοφανές, όπως είναι και η διάρκεια, η δομή και το πλαίσιο των προγραμμάτων, με αποτέλεσμα να διαμορφώνεται μια ανεπιθύμητη κατάσταση στην οποία η παροχή συνδρομής έχει αντικαταστήσει σχεδόν αποκλειστικά τη συνήθη χρηματοδότηση από τις αγορές· λαμβάνοντας υπόψη ότι έτσι προστατεύεται ο τραπεζικός τομέας από ζημιές, μέσω της μεταφοράς μεγάλων ποσών χρέους των χωρών του προγράμματος από τους ισολογισμούς του ιδιωτικού τομέα στον ισολογισμό του δημόσιου τομέα·
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το ΔΕΕ έχει δηλώσει, στην απόφαση για την υπόθεση Pringle, ότι η επιβαλλόμενη με το άρθρο 125 ΣΛΕΕ απαγόρευση διασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη δανείζονται υπακούοντας στη λογική της αγοράς, η οποία πρέπει να τα ωθεί στην τήρηση δημοσιονομικής πειθαρχίας, και ότι η τήρηση μιας τέτοιας πειθαρχίας συμβάλλει, σε επίπεδο Ένωσης, στην επίτευξη ενός υπέρτερου σκοπού, ήτοι στη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της νομισματικής ένωσης· λαμβάνοντας, ωστόσο, υπόψη ότι το ΔΕΕ τονίζει πως το άρθρο 125 ΣΛΕΕ δεν απαγορεύει την παροχή, εκ μέρους ενός ή περισσότερων κρατών μελών, χρηματοδοτικής συνδρομής σε κράτος μέλος, το οποίο παραμένει υπεύθυνο για τις υποχρεώσεις του έναντι των πιστωτών του, εφόσον οι όροι που συνδέονται με τη συνδρομή αυτή είναι τέτοιας φύσης ώστε να ωθούν το εν λόγω κράτος μέλος να εφαρμόσει υγιή δημοσιονομική πολιτική·
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η χρηματοπιστωτική κρίση έχει επιφέρει οικονομική και κοινωνική κρίση· λαμβάνοντας υπόψη ότι η οικονομική κατάσταση και οι πρόσφατες εξελίξεις σε ορισμένα κράτη μέλη είχαν σοβαρές και πρωτοφανείς αρνητικές επιπτώσεις όσον αφορά την ποσότητα και ποιότητα της απασχόλησης, την πρόσβαση στην πίστη, τα επίπεδα εισοδήματος, την κοινωνική προστασία και τα πρότυπα υγείας και ασφάλειας, και ότι συνεπώς υπάρχει αναμφισβήτητη οικονομική και κοινωνική δυσπραγία· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτές οι αρνητικές επιπτώσεις θα μπορούσαν να είναι σαφώς χειρότερες χωρίς τη χρηματοδοτική συνδρομή ΕΕ-ΔΝΤ και ότι η δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχει συμβάλει ώστε να αποσοβηθεί μια περαιτέρω επιδείνωση της κατάστασης·
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στο άρθρο 151 της ΣΛΕΕ προβλέπεται ότι τυχόν δράση που αναλαμβάνεται από την ΕΕ και τα κράτη μέλη της πρέπει να συνάδει με τα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα που ορίζονται στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη του 1961 και στον Κοινοτικό Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων των Εργαζόμενων του 1989, με σκοπό τη βελτίωση, μεταξύ άλλων, του κοινωνικού διαλόγου·
- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 152 ΣΛΕΕ, «η Ένωση αναγνωρίζει και προάγει τον ρόλο των κοινωνικών εταίρων στο επίπεδό της, λαμβάνοντας υπόψη την ποικιλομορφία των εθνικών συστημάτων» και «διευκολύνει τον μεταξύ τους διάλογο, σεβόμενη την αυτονομία τους»·

- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι το κόστος των υπηρεσιών για τους χρήστες υπηρεσιών αυξάνεται σε ορισμένα κράτη μέλη, πράγμα που σημαίνει ότι πολλοί άνθρωποι δεν έχουν πλέον την οικονομική δυνατότητα να απολαμβάνουν επαρκές επίπεδο υπηρεσιών που να ανταποκρίνεται στις βασικές τους ανάγκες, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε ζωτικής σημασίας θεραπείες·
- ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ομάδα δράσης για την Ελλάδα συστάθηκε για να ενισχύσει την ικανότητα της ελληνικής διοίκησης να σχεδιάζει, να εφαρμόζει και να επιβάλλει διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και της λειτουργίας της οικονομίας, της κοινωνίας και της διοίκησης, και για να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για βιώσιμη ανάκαμψη και δημιουργία θέσεων εργασίας, καθώς και για να επιταχύνει την απορρόφηση των κονδυλίων των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής της ΕΕ στην Ελλάδα και να αξιοποιήσει κρίσιμους πόρους για τη χρηματοδότηση επενδύσεων·
- Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στο ψήφισμά του, της 20ής Νοεμβρίου 2012, το Κοινοβούλιο ζήτησε να εφαρμοστούν στα θεσμικά όργανα της ΕΕ που αποτελούν μέλη της Τρόικας υψηλά πρότυπα δημοκρατικής λογοδοσίας σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο· λαμβάνοντας υπόψη ότι η λογοδοσία είναι επιτακτικής σημασίας για την αξιοπιστία των προγραμμάτων συνδρομής και, ιδίως, απαιτεί μεγαλύτερη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων, καθώς και ότι είναι αναγκαίο τα μέλη της Τρόικας που ανήκουν στην ΕΕ να απευθύνονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο βάσει σαφούς εντολής πριν από την ανάληψη των καθηκόντων τους και να υπόκεινται στην υποχρέωση τακτικής αναφοράς προς το Κοινοβούλιο καθώς και σε δημοκρατικό έλεγχο εκ μέρους του·
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, βραχυπρόθεσμα, πρώτιστος στόχος των προγραμμάτων ήταν να αποφευχθεί μια ανεξέλεγκτη χρεοκοπία και να τεθεί τέρμα στην κερδοσκοπία σχετικά με το δημόσιο χρέος· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο μεσοπρόθεσμος στόχος ήταν να διασφαλιστεί η επιστροφή των χρημάτων που είχαν χορηγηθεί μέσω δανείων, αποφεύγοντας κατ' αυτόν τον τρόπο μια οικονομική ζημία μεγάλης έκτασης την οποία θα επωμίζονταν οι φορολογούμενοι των χωρών οι οποίες παρέχουν τη συνδρομή και εγγυώνται τα κεφάλαια· λαμβάνοντας υπόψη ότι, στο πλαίσιο αυτό, το πρόγραμμα πρέπει επίσης να επιτύχει βιώσιμη ανάπτυξη και αποτελεσματική μείωση του χρέους τόσο μεσοπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα προγράμματα δεν ήταν κατάλληλα για να διορθώσουν πλήρως τις μακροοικονομικές ανισορροπίες που είχαν συσσωρευτεί σε ορισμένες περιπτώσεις επί δεκαετίες·

Οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκονταν στην αρχή της κρίσης οι χώρες που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα

1. θεωρεί ότι οι συγκεκριμένες συνθήκες που πυροδότησαν την κρίση διέφεραν σε καθένα από τα τέσσερα κράτη μέλη, παρότι παρατηρούνται κοινά μοτίβα όπως η ταχεία αύξηση των εισροών κεφαλαίου και η σώρευση μακροοικονομικών ανισορροπιών κατά τη διάρκεια των ετών που προηγήθηκαν της κρίσης· επισημαίνει ότι κρίσιμο ρόλο έπαιξαν το υπερβολικό ιδιωτικό και/ή δημόσιο χρέος, που είχε αυξηθεί σε μη βιώσιμα επίπεδα, και η υπερβολική αντίδραση των χρηματοπιστωτικών αγορών σε συνδυασμό με την κερδοσκοπία και την απώλεια ανταγωνιστικότητας, και ότι κανένα από αυτά δεν θα μπορούσε να έχει αποτραπεί από το υπάρχον πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης της ΕΕ·

επισημαίνει περαιτέρω ότι η κρίση του δημόσιου χρέους εμφάνιζε σε όλες τις περιπτώσεις ισχυρή συσχέτιση με την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, η οποία προκλήθηκε από τη ρυθμιστική χαλαρότητα και από τις παρεκτροπές του χρηματοπιστωτικού τομέα·

2. σημειώνει ότι τα δημόσια οικονομικά της Ευρώπης ήταν ήδη σε κακή κατάσταση πριν από την κρίση: πράγματι, από την δεκαετία του 1970 και έπειτα, το δημόσιο χρέος των κρατών μελών αυξανόταν σταδιακά υπό την επίδραση των διάφορων περιόδων οικονομικής επιβράδυνσης που σημειώθηκαν στην ΕΕ· επισημαίνει ότι το κόστος των σχεδίων ανάκαμψης, η μείωση των φορολογικών εσόδων και οι υψηλές δαπάνες κοινωνικής προστασίας έγιναν αιτία να διογκωθεί το δημόσιο χρέος και να αυξηθεί ο λόγος του δημόσιου χρέους προς το ΑΕΠ σε όλα τα κράτη μέλη, αν και σε διαφορετικό βαθμό στο καθένα·
3. υπενθυμίζει το τρίγωνο των διασυνδεδεμένων αδυναμιών, όπου η μη ισορροπημένη δημοσιονομική πολιτική ορισμένων κρατών μελών οδήγησε σε διεύρυνση των δημόσιων ελλειμμάτων σε σχέση με τα επίπεδα πριν από την κρίση και η χρηματοπιστωτική κρίση συνέβαλε σημαντικά στην εκτόξευση των ελλειμμάτων αυτών, με επακόλουθες εντάσεις στις αγορές τίτλων δημόσιου χρέους σε ορισμένα κράτη μέλη·
4. επισημαίνει ότι η πρόσφατη χρηματοπιστωτική, οικονομική και τραπεζική κρίση είναι η σοβαρότερη κρίση που παρατηρήθηκε μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο· αναγνωρίζει ότι, εάν δεν είχε αναληφθεί δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η κρίση θα μπορούσε να είχε ακόμα σοβαρότερες επιπτώσεις· σημειώνει εν προκειμένω ότι ο πρώην πρόεδρος της ΕΚΤ Jean-Claude Trichet επισήμανε σε μια δημόσια ακρόαση τον φόβο του πως, εάν δεν αναλαμβανόταν άμεση και αποφασιστική δράση, η κρίση δημόσιου χρέους μπορεί να είχε πυροδοτήσει μια κρίση ανάλογη της Μεγάλης Κρίσης του 1929·
5. επισημαίνει ότι, πριν από την έναρξη του προγράμματος συνδρομής ΕΕ-ΔΝΤ, το οποίο δρομολογήθηκε την άνοιξη του 2010, υπήρχε ένας διττός φόβος που αφορούσε την «αφερεγγυότητα» και τη «μη βιωσιμότητα» των δημόσιων οικονομικών της Ελλάδας ως αποτέλεσμα της συνεχώς μειούμενης ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και του μακροχρόνιου δημοσιονομικού εκτροχιασμού, λόγω της χαμηλής πραγματικής εισπραχίας φόρου εταιρειών, με το δημόσιο έλλειμμα να αγγίζει το 15,7% του ΑΕγχΠ το 2009, έναντι - 6,5% το 2007, και τον λόγο δημόσιου χρέους προς ΑΕγχΠ να συνεχίζει την ανοδική πορεία του από το 2003, όταν είχε διαμορφωθεί στο 97,4%, αγγίζοντας το 129,7% το 2009 και το 156,9% το 2012· είναι της γνώμης ότι η προβληματική κατάσταση της Ελλάδας οφειλόταν και στη στατιστική λαθροχειρία κατά τα έτη που προηγήθηκαν της κατάρτισης του προγράμματος· χαιρετίζει την αποφασιστική δράση της ελληνικής κυβέρνησης για επείγουσα και αποτελεσματική αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων, συμπεριλαμβανομένης της ίδρυσης της ανεξάρτητης Ελληνικής Στατιστικής Αρχής τον Μάρτιο του 2010· σημειώνει ότι η βαθμιαία αποκάλυψη της στατιστικής λαθροχειρίας στην Ελλάδα είχε αντίκτυπο στην ανάγκη αναπροσαρμογής των πολλαπλασιαστών, των προγνώσεων και των προτεινόμενων μέτρων· υπενθυμίζει ότι, λόγω της επιμονής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Eurostat (η στατιστική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) είναι πλέον επιφορτισμένη με τις εξουσίες και τα μέσα για την παροχή ενός στέρεου συνόλου αξιόπιστων και αντικειμενικών στατιστικών στοιχείων·
6. επισημαίνει ότι η Ελλάδα εισήλθε σε περίοδο ύφεσης το τέταρτο τρίμηνο του 2008·

σημειώνει ότι συνέπεια των έξι τριμήνων αρνητικού ρυθμού ανάπτυξης του ΑΕγχΠ που βίωσε η χώρα ήταν η ενεργοποίηση, κατά το έβδομο, του προγράμματος συνδρομής· σημειώνει ότι υπάρχει στενή συσχέτιση μεταξύ, αφενός, των επιπτώσεων της χρηματοπιστωτικής κρίσης και της αύξησης του δημόσιου χρέους και, αφετέρου, της αύξησης του εθνικού χρέους και της οικονομικής κάμψης, δεδομένου ότι το δημόσιο χρέος είχε αυξηθεί από 254,7 δισεκατομμύρια ευρώ στο τέλος του τρίτου τριμήνου του 2008 σε 314,1 δισεκατομμύρια ευρώ στο τέλος του δεύτερου τριμήνου του 2010·

7. σημειώνει ότι, ύστερα από την αίτηση της ελληνικής κυβέρνησης για χρηματοδοτική συνδρομή τον Απρίλιο του 2010, οι αγορές άρχισαν να επανεκτιμούν τα θεμελιώδη οικονομικά δεδομένα και τη φερεγγυότητα άλλων κρατών μελών της ζώνης του ευρώ και, στη συνέχεια, οι εντάσεις σχετικά με τα πορτογαλικά κρατικά ομόλογα οδήγησε γρήγορα το κόστος αναχρηματοδότησης της Πορτογαλίας σε μη βιώσιμα επίπεδα·
8. επισημαίνει ότι τα οικονομικά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν αρχικά από την κυβέρνηση κατά τις διαπραγματεύσεις χρειάστηκε να αναθεωρηθούν·
9. επισημαίνει ότι, πριν από την έναρξη του προγράμματος συνδρομής ΕΕ-ΔΝΤ, η πορτογαλική οικονομία έπασχε από χαμηλή αύξηση του ΑΕγχΠ και της παραγωγικότητας επί σειρά ετών, καθώς και από υψηλές εισροές κεφαλαίου, και ότι τα φαινόμενα αυτά, σε συνδυασμό με την επιτάχυνση των δαπανών, και ιδίως όσων υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια, σε ρυθμούς σταθερά μεγαλύτερους από την αύξηση του ΑΕγχΠ, καθώς και με τις επιπτώσεις της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης, προκάλεσαν μεγάλο δημοσιονομικό έλλειμμα και υψηλά επίπεδα δημόσιου και ιδιωτικού χρέους, με παράλληλη μετάδοση επιπτώσεων της ελληνικής κρίσης, αυξάνοντας το κόστος αναχρηματοδότησης της Πορτογαλίας στις κεφαλαιαγορές σε μη βιώσιμα επίπεδα και αποκόπτοντας ουσιαστικά τον δημόσιο τομέα από τις εν λόγω αγορές· τονίζει ότι το 2010, πριν υποβληθεί αίτηση παροχής χρηματοδοτικής συνδρομής στις 7 Απριλίου 2011, ο ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης της Πορτογαλίας είχε μειωθεί στο 1,9% και το δημοσιονομικό έλλειμμα είχε ανέλθει στο 9,8% (2010), το επίπεδο του δημόσιου χρέους της στο 94% (2010) και το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών στο 10,6% του ΑΕγχΠ, ενώ το ποσοστό ανεργίας ανερχόταν σε 12%· επισημαίνει στο πλαίσιο αυτό ότι τα θεμελιώδη μακροοικονομικά μεγέθη επιδεινώθηκαν τάχιστα σε σχέση με τα αρκετά καλά επίπεδα το 2007 πριν από την κρίση – όταν ο ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης της Πορτογαλίας ανερχόταν στο 2,4%, το δημοσιονομικό έλλειμμα στο 3,1%, το επίπεδο του δημόσιου χρέους της στο 62,7% και το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών στο 10,2 % του ΑΕγχΠ, ενώ το ποσοστό ανεργίας ανερχόταν στο 8,1% – με αποτέλεσμα μια βαθιά και πρωτοφανή ύφεση·
10. επισημαίνει ότι, πριν από την έναρξη του προγράμματος συνδρομής ΕΕ-ΔΝΤ, η ιρλανδική οικονομία είχε μόλις υποστεί τραπεζική και οικονομική κρίση πρωτοφανών διαστάσεων, που οφειλόταν σε μεγάλο βαθμό στην έκθεση του ιρλανδικού χρηματοπιστωτικού τομέα στην «κρίση των επισφαλών ενυπόθηκων πιστώσεων» στις ΗΠΑ, στην ανεύθυνη ανάληψη κινδύνων από τις ιρλανδικές τράπεζες και στην ευρεία χρήση τίτλων προερχόμενων από τιτλοποίηση, μια κρίση που, ύστερα από την παροχή καθολικής εγγύησης και την επακόλουθη διάσωση, είχε αποτέλεσμα να αποκοπεί ο δημόσιος τομέας από τις κεφαλαιαγορές, πράγμα που οδήγησε στη μείωση του ιρλανδικού ΑΕγχΠ κατά 6,4% το 2009 (1,1 % το 2010) έναντι θετικής οικονομικής

ανάπτυξης της τάξης του 5% του ΑΕγχΠ το 2007, σε αύξηση της ανεργίας από 4,7% το 2007 σε 13,9% το 2010, και σε έλλειμμα της 'γενικής κυβέρνησης', με κορύφωση στο 30,6% το 2010 ως αποτέλεσμα της στήριξης της ιρλανδικής κυβέρνησης στον τραπεζικό τομέα, έναντι πλεονάσματος 0,2% το 2007· επισημαίνει ότι η τραπεζική κρίση επήλθε εν μέρει λόγω ανεπαρκούς ρυθμιστικού πλαισίου, πολύ χαμηλών φορολογικών συντελεστών και ενός υπερβολικά διογκωμένου τραπεζικού κλάδου· αναγνωρίζει ότι οι ιδιωτικές ζημιές των ιρλανδικών τραπεζών μεταφέρθηκαν το ισοζύγιο του ιρλανδικού δημόσιου, προκειμένου να αποφευχθεί η κατάρρευση του ιρλανδικού τραπεζικού συστήματος καθώς και να ελαχιστοποιηθούν οι κίνδυνοι διάχυσης στο σύνολο της ζώνης του ευρώ, και ότι η κυβέρνηση της Ιρλανδίας ενήργησε προς το ευρύτερο συμφέρον της Ένωσης κατά την αντιμετώπιση της τραπεζικής κρίσης· σημειώνει περαιτέρω ότι, κατά τη δεκαετία που προηγήθηκε του προγράμματος συνδρομής, η ιρλανδική οικονομία βίωσε μια παρατεταμένη περίοδο αρνητικών πραγματικών επιτοκίων·

11. επισημαίνει την ανυπαρξία δημοσιονομικών ανισοροπιών πριν από την κρίση στην Ιρλανδία και το εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο του δημόσιου χρέους· επισημαίνει επίσης το εκτεταμένο επίπεδο ευελιξίας της αγοράς εργασίας πριν από την κρίση· σημειώνει ότι η τρόικα ζήτησε αρχικά τη μείωση των μισθών· εφιστά την προσοχή στο μη βιώσιμο τραπεζικό μοντέλο και σε ένα φορολογικό σύστημα βασισμένο υπερβολικά στα έσοδα από τη φορολόγηση της φούσκας των ακινήτων και των στοιχείων ενεργητικού, με αποτέλεσμα να βρεθεί το κράτος χωρίς έσοδα όταν έσκασαν αυτές οι φούσκες·
12. επισημαίνει ότι γύρω στο 40% του ιρλανδικού ΑΕγχΠ διοχετεύτηκε στον τραπεζικό τομέα από τους φορολογούμενους σε μια στιγμή κατά την οποία η διάσωση με ίδια μέσα (ή εσωτερική διάσωση, bail-in) δεν ήταν διαθέσιμη, καθώς είχε προκαλέσει μεγάλες διχογνωμίες στο πλαίσιο της Τρόικας·
13. ζητεί την πλήρη εφαρμογή της δέσμευσης που ανέλαβαν οι ηγέτες της ΕΕ τον Ιούνιο του 2012, προκειμένου να διαρραγεί αποτελεσματικά ο φαύλος κύκλος μεταξύ τραπεζών και κρατών, και να εξεταστεί περαιτέρω η κατάσταση του ιρλανδικού χρηματοπιστωτικού τομέα, κατά τρόπο που θα μειώσει σημαντικά το μεγάλο βάρος του τραπεζικού χρέους της Ιρλανδίας·
14. σημειώνει ότι, όταν τέθηκε ζήτημα συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα (PSI) στην Ελλάδα, δεν εξετάστηκαν επαρκώς οι επιπτώσεις στο τραπεζικό σύστημα της Κύπρου, το οποίο βρισκόταν ήδη στα πρόθυρα της κατάρρευσης λόγω ενός χρεοκοπημένου τραπεζικού μοντέλου, ενώ υποστηρίζεται επίσης ότι για μια ακόμη φορά προστατεύτηκαν περιουσιακά στοιχεία που συνδέονταν με ορισμένα μεγαλύτερα κράτη μέλη·
15. επισημαίνει ότι, τον Μάιο του 2011, η Κύπρος έχασε την πρόσβασή στις διεθνείς αγορές λόγω της σημαντικής επιδείνωσης των δημόσιων οικονομικών της, καθώς και της μεγάλης έκθεσης του κυπριακού τραπεζικού τομέα στην ελληνική οικονομία και στην αναδιάρθρωση του ελληνικού δημόσιου χρέους, η οποία προκάλεσε σημαντικές απώλειες στην Κύπρο· υπενθυμίζει ότι, αρκετά χρόνια πριν από την έναρξη του προγράμματος συνδρομής ΕΕ-ΔΝΤ το 2013, είχαν ανακύψει σοβαροί προβληματισμοί σχετικά με τη συστημική αστάθεια της κυπριακής οικονομίας, οι οποίοι βασίζονταν, μεταξύ άλλων, σε έναν τραπεζικό τομέα με υπερβολικό δείκτη μόχλευσης και επιζήτηση κινδύνων και με έκθεση σε υπερχρεωμένες τοπικές κτηματικές εταιρείες, στην ελληνική κρίση χρέους,

στην υποβάθμιση των κρατικών κυπριακών ομολόγων από τους διεθνείς οίκους αξιολόγησης, στην αδυναμία αναχρηματοδότησης των δημόσιων δαπανών από τις διεθνείς αγορές και στην απροθυμία των κυπριακών δημόσιων αρχών για αναδιάρθρωση του προβληματικού χρηματοπιστωτικού τομέα, ενώ αντίθετα επέλεξαν να στηριχτούν στη μαζική εισροή κεφαλαίων από τη Ρωσία· υπενθυμίζει επίσης ότι η κατάσταση αυτή περιεπλάκη ακόμη περισσότερο λόγω της υπέρμετρης στήριξης στις αποταμιεύσεις από ρώσους πολίτες και της προσφυγή για δάνειο στις ρωσικές αρχές· επισημαίνει περαιτέρω ότι το 2007 ο λόγος δημόσιου χρέους προς ΑΕγχΠ στην Κύπρο βρισκόταν στο 58,8%, αλλά αυξήθηκε σε 86,6% το 2012, ενώ το 2007 η γενική κυβέρνηση εμφάνιζε πλεόνασμα 3,5% του ΑΕγχΠ, το οποίο όμως το 2012 είχε μετατραπεί σε έλλειμμα -6.4%·

Χρηματοδοτική συνδρομή ΕΕ-ΔΝΤ, περιεχόμενο των μνημονίων συνεννόησης (ΜΣ) και εφαρμοζόμενες πολιτικές

16. επισημαίνει ότι η Ελλάδα υπέβαλε την αρχική αίτηση παροχής χρηματοδοτικής συνδρομής στις 23 Απριλίου 2010 και ότι η συμφωνία μεταξύ των ελληνικών αρχών, αφενός, και της ΕΕ και του ΔΝΤ, αφετέρου, εγκρίθηκε στις 2 Μαΐου 2010, στα σχετικά μνημόνια συνεννόησης που περιέχουν τις προϋποθέσεις πολιτικής για τη χρηματοδοτική συνδρομή ΕΕ-ΔΝΤ· επισημαίνει ακόμη ότι, έπειτα από πέντε επανεξετάσεις και την ανεπαρκή επιτυχία του πρώτου προγράμματος, κρίθηκε απαραίτητη η έγκριση δεύτερου προγράμματος τον Μάρτιο του 2012, το οποίο έχει επανεξετασθεί έκτοτε τρεις φορές· επισημαίνει ότι το ΔΝΤ δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τις αντιρρήσεις του ενός τρίτου των μελών του συμβουλίου του ως προς την κατανομή του οφέλους και του βάρους της εφαρμογής του πρώτου ελληνικού προγράμματος·
17. επισημαίνει ότι η πρώτη συμφωνία του Μαΐου 2010 δεν περιλάμβανε διατάξεις για την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, αν και είχε προταθεί από το ΔΝΤ, το οποίο, σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική του, θα προτιμούσε μια έγκαιρη αναδιάρθρωση του χρέους· υπενθυμίζει την απροθυμία της ΕΚΤ να εξετάσει οιαδήποτε μορφή αναδιάρθρωσης του χρέους το 2010 και το 2011 με το σκεπτικό ότι αυτό θα προκαλούσε μετάδοση των επιπτώσεων της κρίσης σε άλλα κράτη μέλη, καθώς και την άρνησή της να συμμετάσχει στην αναδιάρθρωση που συμφωνήθηκε τον Φεβρουάριο του 2012· επισημαίνει ότι, τον Νοέμβριο του 2010, η Κεντρική Τράπεζα της Ελλάδας συνέβαλε στην εντατικοποίηση της αναταραχής στην αγορά, προειδοποιώντας δημόσια τους επενδυτές ότι οι πράξεις στήριξης ρευστότητας της ΕΚΤ δεν θα μπορούσαν πλέον να θεωρούνται δεδομένες στην περίπτωση του ελληνικού δημόσιου χρέους· επισημαίνει ακόμη ότι η δέσμευση των κρατών μελών ότι οι τράπεζές τους θα διατηρούσαν τα ανοίγματά τους στις ελληνικές αγορές ομολόγων δεν τηρήθηκε·
18. επισημαίνει ότι η Πορτογαλία υπέβαλε την αρχική αίτηση παροχής χρηματοδοτικής συνδρομής στις 7 Απριλίου 2011 και ότι η συμφωνία μεταξύ των πορτογαλικών αρχών, αφενός, και της ΕΕ και του ΔΝΤ, αφετέρου, εγκρίθηκε στις 17 Μαΐου 2011, στα σχετικά μνημόνια συνεννόησης που περιέχουν τις προϋποθέσεις πολιτικής για τη χρηματοδοτική συνδρομή ΕΕ-ΔΝΤ· σημειώνει περαιτέρω ότι το πορτογαλικό πρόγραμμα έκτοτε επανεξετάστηκε τακτικά προκειμένου να προσαρμοσθούν οι στόχοι και οι σκοποί, λόγω των ανέφικτων αρχικών στόχων, και ότι αυτό οδήγησε στην επιτυχή δέκατη επανεξέταση του προγράμματος οικονομικής προσαρμογής της Πορτογαλίας, με ευοίωνη προοπτική για σύντομη ολοκλήρωσή του·

19. υπενθυμίζει ότι έχει αναφερθεί η άσκηση διμερούς πίεσης από την ΕΚΤ στις ιρλανδικές αρχές πριν εγκριθεί η αρχική συμφωνία μεταξύ των ιρλανδικών αρχών, αφενός, και της ΕΕ και του ΔΝΤ, αφετέρου, στις 7 Δεκεμβρίου 2010 και στις 16 Δεκεμβρίου 2010, αντίστοιχα, στα σχετικά μνημόνια συνεννόησης που περιέχουν τις προϋποθέσεις πολιτικής για τη χρηματοδοτική συνδρομή ΕΕ-ΔΝΤ· επισημαίνει ότι το πρόγραμμα βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό στο εθνικό σχέδιο ανάκαμψης της οικονομίας για την περίοδο 2011-2014 της ιρλανδικής κυβέρνησης, το οποίο δημοσιεύθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2010· σημειώνει ακόμη ότι το ιρλανδικό πρόγραμμα έχει έκτοτε επανεξετασθεί σε τακτικά διαστήματα, με τη δωδέκατη και τελική επανεξέταση στις 9 Δεκεμβρίου 2013, και ότι το ιρλανδικό πρόγραμμα ολοκληρώθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2013·
20. επισημαίνει ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε, στις 29 Ιουνίου 2012, να παράσχει στον ΕΜΣ τη δυνατότητα άμεσης ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, μετά από επίσημη απόφαση και υπό τον όρο της θέσπισης ενός αποτελεσματικού ενιαίου εποπτικού μηχανισμού· επισημαίνει ακόμη ότι το λειτουργικό πλαίσιο για έναν μηχανισμό άμεσης ανακεφαλαιοποίησης, που θα υπόκειται σε όρους, καθορίστηκε από την Ευρωομάδα στις 20 Ιουνίου 2013·
21. επισημαίνει ότι με την πάροδο του χρόνου εξελίχθηκε η αντίληψη για τη διάσωση με ίδια μέσα (bail-in)· στην περίπτωση της Ιρλανδίας το 2010, οι ιρλανδικές αρχές δεν είχαν την επιλογή της διάσωσης με ίδια μέσα για τους κατόχους ομολόγων με εξοφλητική προτεραιότητα, ενώ το 2013 στην Κύπρο αυτό προτάθηκε ως μέτρο πολιτικής, γεγονός το οποίο αύξησε το χάσμα μεταξύ των μέσων που χρησιμοποιούνται με σκοπό να περιοριστεί η τραπεζική κρίση και η κρίση του δημόσιου χρέους·
22. επισημαίνει ότι η Κύπρος υπέβαλε μεν την αρχική αίτηση παροχής χρηματοδοτικής συνδρομής στις 25 Ιουνίου 2012, αλλά ότι οι διαφορετικές θέσεις των μερών όσον αφορά τις προϋποθέσεις, καθώς και η απόρριψη από το κυπριακό κοινοβούλιο, στις 19 Μαρτίου 2013, ενός αρχικού σχεδίου προγράμματος που περιλάμβανε τη διάσωση με ίδια μέσα για τις εγγυημένες καταθέσεις, με το σκεπτικό ότι ήταν αντίθετο προς το πνεύμα του ευρωπαϊκού δικαίου καθώς προέβλεπε ‘κούρεμα’ των μικρών καταθέσεων κάτω των 100.000 ευρώ, καθυστέρησαν τη σύναψη της τελικής συμφωνίας για το πρόγραμμα συνδρομής ΕΕ-ΔΝΤ μέχρι τις 24 Απριλίου (ΕΕ) και τις 15 Μαΐου 2013 (ΔΝΤ), αντίστοιχα, και η κυπριακή Βουλή των Αντιπροσώπων ενέκρινε τελικά τη συμφωνία στις 30 Απριλίου 2013· επισημαίνει την ύπαρξη αρχικών ανταγωνιστικών προτάσεων ως προς το πρόγραμμα της Κύπρου μεταξύ των μελών της Τρόικας και τονίζει την έλλειψη επαρκούς αιτιολόγησης ως προς το πώς έγινε δεκτό από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τους υπουργούς Οικονομικών της ΕΕ να συμπεριληφθούν οι εγγυημένες καταθέσεις· επιπροσθέτως, εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι, όπως ανέφεραν οι κυπριακές αρχές, δυσκολεύτηκαν να πείσουν τους εκπροσώπους της Τρόικας για τις ανησυχίες τους κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, καθώς και για το γεγονός ότι η κυπριακή κυβέρνηση φέρεται να υποχρεώθηκε να δεχτεί το μέσο εσωτερικής διάσωσης για τις τραπεζικές καταθέσεις εξαιτίας του υπερβολικά υψηλού επιπέδου του ιδιωτικού χρέους σε σχέση με το ΑΕγχΠ· επισημαίνει ότι, ενώ η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου (ΚΤΚ) και μια υπουργική επιτροπή συμμετείχαν ενεργά στη διαπραγμάτευση και στον σχεδιασμό του προγράμματος χρηματοδοτικής συνδρομής, και τελικά ο Διοικητής της ΚΤΚ και ο υπουργός Οικονομικών συνυπέγραψαν το μνημόνιο συνεννόησης, θα πρέπει να

σημειωθεί ότι υπήρξε εξαιρετικά περιορισμένος χρόνος για περαιτέρω λεπτομερή διαπραγμάτευση πτυχών του μνημονίου·

23. σημειώνει τις σοβαρές παρενέργειες της εφαρμογής του εργαλείου εσωτερικής διάσωσης, στις οποίες περιλαμβάνεται η επιβολή ελέγχων στην κίνηση κεφαλαίων· τονίζει ότι η πραγματική οικονομία της Κύπρου εξακολουθεί να αντιμετωπίζει μείζονες προκλήσεις, δεδομένου ότι η περικοπή των πιστωτικών ορίων έχει σημαντικές επιπτώσεις στους παραγωγικούς τομείς της οικονομίας·
24. επισημαίνει ότι το ΔΝΤ είναι ο παγκόσμιος οργανισμός που είναι επιφορτισμένος να παρέχει στα κράτη που αντιμετωπίζουν προβλήματα ισοζυγίου πληρωμών χρηματοδοτική συνδρομή υπό όρους· επισημαίνει το γεγονός ότι όλα τα κράτη μέλη είναι μέλη του ΔΝΤ και έχουν, ως εκ τούτου, το δικαίωμα να ζητούν τη συνδρομή του, σε πλαίσιο συνεργασίας με τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και υπό το πρίσμα της αξιολόγησης των συμφερόντων της ΕΕ και του εν λόγω κράτους μέλους· επισημαίνει ότι, λόγω του μεγέθους της κρίσης, η αποκλειστική εξάρτηση από τα χρηματοδοτικά μέσα του ΔΝΤ δεν θα ήταν επαρκής για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των χωρών που έχουν ανάγκη χρηματοδοτικής συνδρομής·
25. τονίζει ότι το ΔΝΤ επεσήμανε σαφώς τους κινδύνους που ενέχει το ελληνικό πρόγραμμα, ιδίως όσον αφορά τη βιωσιμότητα του χρέους· παρατηρεί ότι το ΔΝΤ, πέραν του ότι δέχθηκε την εκπόνηση και τη διαπραγμάτευση του προγράμματος από την Τρόικα, αποφάσισε να τροποποιήσει το κριτήριο για την πολιτική του έκτακτης πρόσβασης όσον αφορά τη βιωσιμότητα του χρέους, ώστε να καταστεί δυνατός ο δανεισμός προς την Ελλάδα, την Ιρλανδία και την Πορτογαλία·
26. εφιστά την προσοχή στους προβληματισμούς που εκφράστηκαν όσον αφορά την επίβλεψη από την ΕΚΤ του μηχανισμού επείγουσας ενίσχυσης υπό μορφή ρευστότητας· θεωρεί ότι η έννοια της φερεγγυότητας που χρησιμοποιείται από την ΕΚΤ υστερεί ως προς τη διαφάνεια και την προβλεψιμότητα·
27. διαπιστώνει ότι η ΕΕ και οι διεθνείς οργανισμοί βρέθηκαν απροετοίμαστοι για μια μεγάλης εμβέλειας κρίση δημόσιου χρέους καθώς και για τις ποικίλες εστίες και επιπτώσεις της εντός της ζώνης του ευρώ, που οφείλονται, μεταξύ άλλων, στη μεγαλύτερη χρηματοπιστωτική κρίση από το 1929· εκφράζει την απογοήτευσή του για την απουσία κατάλληλης νομικής βάσης για την αντιμετώπιση μιας τέτοιας κρίσης· αναγνωρίζει τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν για ταχεία και αποφασιστική αντίδραση, αλλά εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι το Συμβούλιο αρνήθηκε συστηματικά να επεξεργαστεί μια μακροπρόθεσμη, ολοκληρωμένη και συστημική προσέγγιση· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι τα διαρθρωτικά ταμεία της ΕΕ και οι ενωσιακές πολιτικές που αποσκοπούν στη μακροπρόθεσμη οικονομική σύγκλιση εντός της Ένωσης δεν έχουν αποφέρει απτά αποτελέσματα·

28. επισημαίνει ότι τα ποσοστά συγχρηματοδότησης για τα διαρθρωτικά ταμεία της ΕΕ έχουν αυξηθεί έως και στο 95% για ορισμένα από τα κράτη μέλη που έχουν πληγεί περισσότερο από την κρίση και έχουν λάβει χρηματοδοτική ενίσχυση στο πλαίσιο προγράμματος προσαρμογής· τονίζει ότι οι τοπικές και εθνικές διοικήσεις πρέπει να ενισχυθούν προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της εφαρμογής της νομοθεσίας και των προγραμμάτων της ΕΕ, έτσι ώστε να επιταχυνθεί η απορρόφηση των κονδυλίων των διαρθρωτικών ταμείων·
29. αναγνωρίζει, παρ' όλα τα ανωτέρω, ότι η τεράστια πρόκληση την οποία αντιμετώπισε η Τρόικα καθώς εντεινόταν η κρίση ήταν πρωτοφανής, κάτι που οφείλεται μεταξύ άλλων στην κακή κατάσταση των δημόσιων οικονομικών, στην ανάγκη για διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις σε ορισμένα κράτη μέλη, στην ανεπάρκεια του ρυθμιστικού πλαισίου για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, στις μεγάλες μακροοικονομικές ανισορροπίες που σωρεύονταν επί πολλά χρόνια, καθώς επίσης στις αποτυχίες σε επίπεδο πολιτικής και σε θεσμικό επίπεδο και στο γεγονός ότι τα περισσότερα παραδοσιακά μακροοικονομικά εργαλεία, όπως η δημοσιονομική πολιτική ή η εξωτερική υποτίμηση, δεν ήταν διαθέσιμα εξαιτίας των περιορισμών της νομισματικής ένωσης και του ανολοκλήρωτου χαρακτήρα της ζώνης του ευρώ· επισημαίνει ακόμη τη σημαντική πίεση χρόνου που οφειλόταν εν μέρει στο ότι οι αιτήσεις χρηματοδοτικής συνδρομής υποβλήθηκαν κατά κανόνα σε μια στιγμή κατά την οποία οι χώρες βρίσκονταν ήδη κοντά στη χρεοκοπία και είχαν χάσει την πρόσβαση στις αγορές, ενώ επίσης χρειαζόταν να ξεπεραστούν νομικά εμπόδια, ο φόβος αποσύνθεσης της ζώνης του ευρώ ήταν υπαρκτός, υπήρχε εξόφθαλμη ανάγκη να επιτευχθούν πολιτικές συμφωνίες και να ληφθούν αποφάσεις για μεταρρυθμίσεις, η παγκόσμια οικονομία βρισκόταν σε σοβαρή κάμψη και ορισμένες χώρες που θα συνεισέφεραν στη χρηματοδοτική συνδρομή γνώριζαν ανησυχητική αύξηση του δικού τους δημόσιου και ιδιωτικού χρέους·
30. καταγγέλλει την έλλειψη διαφάνειας στις διαπραγματεύσεις για τα μνημόνια συνεννόησης· διαπιστώνει την ανάγκη να αξιολογηθεί κατά πόσον τα επίσημα έγγραφα κοινοποιούνταν με σαφήνεια και ξετάζονταν εγκαίρως από τα εθνικά κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και σε ποιο βαθμό συζητούνταν επαρκώς με τους κοινωνικούς εταίρους· επισημαίνει περαιτέρω ότι οι πρακτικές αυτές, που σημαίνουν ότι οι πληροφορίες παραμένουν πίσω από κλειστές πόρτες, ενδέχεται να έχουν αρνητικό αντίκτυπο στα δικαιώματα των πολιτών, στη σταθερότητα της πολιτικής κατάστασης των εμπλεκόμενων χωρών και στην εμπιστοσύνη των πολιτών στη δημοκρατία και στο ευρωπαϊκό εγχείρημα·
31. παρατηρεί ότι οι συστάσεις που περιλαμβάνονται στα μνημόνια συνεννόησης είναι αντίθετες προς την πολιτική εκσυγχρονισμού που εκπονήθηκε με τη στρατηγική της Λισαβόνας και τη στρατηγική «Ευρώπη 2020»· επισημαίνει περαιτέρω ότι τα κράτη μέλη που έχουν συνάψει μνημόνια συνεννόησης εξαιρούνται από όλες τις διαδικασίες υποβολής εκθέσεων στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, περιλαμβανομένης της υποβολής εκθέσεων για τους στόχους καταπολέμησης της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, και δεν λαμβάνουν ειδικές κατά χώρα συστάσεις, εκτός αυτών που σχετίζονται με την εφαρμογή των μνημονίων συνεννόησής τους· υπενθυμίζει ότι χρειάζεται αναπροσαρμογή των μνημονίων συνεννόησης προκειμένου να λαμβάνουν υπόψη τις πρακτικές και τους θεσμικούς μηχανισμούς διαμόρφωσης των μισθών και το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων του οικείου κράτους μέλους στο πλαίσιο της

στρατηγικής της Ένωσης για την ανάπτυξη και την απασχόληση, σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 472/2013 (άρθρο 7 παράγραφος 1): ζητεί αυτό να γίνει όπου δεν έχει ήδη γίνει· επισημαίνει, ωστόσο, ότι αυτό μπορεί εν μέρει να εξηγηθεί, έστω κι αν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί πλήρως, από το γεγονός ότι τα προγράμματα χρειάστηκε να εφαρμοστούν υπό σημαντική πίεση χρόνου μέσα σε δύσκολο πολιτικό, οικονομικό και χρηματοπιστωτικό περιβάλλον·

32. αποδοκιμάζει το γεγονός ότι τα προγράμματα για την Ελλάδα, την Ιρλανδία και την Πορτογαλία περιλαμβάνουν μια σειρά από αναλυτικές οδηγίες για τη μεταρρύθμιση των συστημάτων υγείας και περικοπές συναφών δαπανών· αποδοκιμάζει το γεγονός ότι τα προγράμματα αυτά δεν δεσμεύονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από τις διατάξεις των Συνθηκών, και ιδίως το άρθρο 168 παράγραφος 7 της ΣΛΕΕ·
33. επισημαίνει ότι οι υπουργοί Οικονομικών της ΕΕ ενέκριναν τα προγράμματα μακροοικονομικής προσαρμογής·

Η τρέχουσα οικονομική και κοινωνική κατάσταση

34. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι τα μέτρα που εφαρμόστηκαν προκάλεσαν βραχυπρόθεσμα αύξηση των ανισοτήτων στην κατανομή του εισοδήματος· επισημαίνει ότι η αύξηση των ανισοτήτων αυτών στις τέσσερις χώρες ξεπέρασε τον μέσο όρο· επισημαίνει ότι οι περικοπές στις κοινωνικές παροχές και υπηρεσίες και η αύξηση της ανεργίας η οποία προέκυψε λόγω των μέτρων που περιέχουν τα προγράμματα για την αντιμετώπιση της μακροοικονομικής κατάστασης, καθώς και οι μειώσεις στους μισθούς, οδηγούν στην αύξηση των επιπέδων της φτώχειας·
35. επισημαίνει το απαράδεκτο επίπεδο της ανεργίας, της μακροχρόνιας ανεργίας και της ανεργίας των νέων, ιδίως στα τέσσερα κράτη μέλη που υπάγονται σε προγράμματα συνδρομής· τονίζει ότι η υψηλή ανεργία των νέων θέτει σε κίνδυνο τις ευκαιρίες για μελλοντική οικονομική ανάπτυξη, όπως δείχνουν οι μεταναστευτικές ροές νέων από τη Νότια Ευρώπη και την Ιρλανδία, κάτι που μπορεί να οδηγήσει σε διαρροή εγκεφάλων· υπενθυμίζει ότι η εκπαίδευση, η κατάρτιση και η ύπαρξη ισχυρού επιστημονικού και τεχνολογικού υποβάθρου έχουν αναγνωριστεί συστηματικά ως η κρίσιμη διαδρομή για τη διαρθρωτική κάλυψη της υστέρησης των εν λόγω οικονομιών· ως εκ τούτου, χαιρετίζει τις πρόσφατες πρωτοβουλίες σε επίπεδο ΕΕ όσον αφορά την εκπαίδευση και την απασχόληση των νέων, το πρόγραμμα Erasmus+, την πρωτοβουλία για την απασχόληση των νέων και τα 6 δισ. ευρώ για το σύστημα εγγύησης της ΕΕ για τους νέους, αλλά ζητεί ακόμη μεγαλύτερη πολιτική και οικονομική εστίαση στην αντιμετώπιση των ζητημάτων αυτών· τονίζει ότι οι αρμοδιότητες που αφορούν την απασχόληση παραμένουν κατά κύριο λόγο στα κράτη μέλη· συνεπώς, ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να εκσυγχρονίσουν περαιτέρω τα εθνικά εκπαιδευτικά τους συστήματα και να αντιμετωπίσουν την ανεργία των νέων·
36. χαιρετίζει το τέλος του προγράμματος στην Ιρλανδία, στον βαθμό που σταμάτησαν οι αποστολές της Τρόικας και η χώρα προσέφυγε επιτυχώς στις αγορές ομολόγων στις 7 Ιανουαρίου 2014, καθώς και το αναμενόμενο τέλος του αντίστοιχου προγράμματος στην Πορτογαλία· εκφράζει τη λύπη του για τα ανομοιογενή αποτελέσματα που παρουσιάζει η Ελλάδα, παρά τις πρωτοφανείς μεταρρυθμίσεις που έχουν αναληφθεί· αναγνωρίζει τις

πολύ απαιτητικές προσπάθειες που έχει ζητηθεί να καταβληθούν από άτομα, οικογένειες, επιχειρήσεις και άλλα ιδρύματα της κοινωνίας των πολιτών στις χώρες που υπάγονται σε προγράμματα προσαρμογής· λαμβάνει υπόψη του τα πρώτα σημάδια μιας περιορισμένης οικονομικής βελτίωσης σε ορισμένες χώρες που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα· επισημαίνει ωστόσο ότι τα ποσοστά ανεργίας παραμένουν υψηλά επιβαρύνοντας την οικονομική ανάκαμψη, και ότι είναι ακόμη αναγκαίες συνεχείς και φιλόδοξες προσπάθειες τόσο σε εθνικό όσο και σε ενωσιακό επίπεδο·

Η Τρόικα: οικονομική διάσταση, θεωρητική βάση, αντίκτυπος των αποφάσεων

37. υπογραμμίζει ότι κατάλληλα οικονομικά μοντέλα τα οποία θα είναι ειδικά για κάθε χώρα καθώς και για ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ και θα βασίζονται σε συνετές παραδοχές, σε ανεξάρτητα στοιχεία, στη συμμετοχή των ενδιαφερομένων και στη διαφάνεια, είναι αναγκαία για την κατάρτιση αξιόπιστων και αποτελεσματικών προγραμμάτων προσαρμογής, αναγνωρίζοντας παράλληλα ότι οι οικονομικές προβλέψεις περιέχουν συνήθως ένα βαθμό αβεβαιότητας και αστάθειας· αποδοκιμάζει το γεγονός ότι δεν ήταν πάντοτε διαθέσιμα επαρκή στατιστικά στοιχεία και πληροφορίες·
38. εκφράζει ικανοποίηση για το γεγονός ότι η χρηματοδοτική συνδρομή πέτυχε βραχυπρόθεσμα τον στόχο της αποφυγής μιας ανεξέλεγκτης αδυναμίας εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους που θα επέφερε εξαιρετικά σοβαρές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις, οι οποίες πιθανώς θα ήταν χειρότερες από τις σημερινές, καθώς και δευτερογενείς συνέπειες ανυπολόγιστου μεγέθους για άλλες χώρες, και, ενδεχομένως, την αναγκαστική έξοδο χωρών από τη ζώνη του ευρώ· επισημαίνει, ωστόσο, ότι δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι αυτό δεν πρόκειται να συμβεί μακροπρόθεσμα· σημειώνει επίσης ότι η χρηματοδοτική συνδρομή και το πρόγραμμα προσαρμογής στην Ελλάδα δεν απέτρεψε ούτε μια εύτακτη χρεοκοπία ούτε τη μετάδοση επιπτώσεων της κρίσης σε άλλα κράτη μέλη, και ότι η εμπιστοσύνη της αγοράς αποκαταστάθηκε και η προσαύξηση επιτοκίων (σπρεντ) του δημόσιου χρέους άρχισε να μειώνεται μόνο όταν η ΕΚΤ συμπλήρωσε τις δράσεις που είχαν ήδη αναληφθεί με το πρόγραμμα των οριστικών νομισματικών συναλλαγών (Outright Monetary Transactions, OMT) τον Αύγουστο του 2012· εκφράζει τη λύπη του για την οικονομική και κοινωνική κάμψη που έγινε εμφανής όταν τέθηκαν σε εφαρμογή οι δημοσιονομικές και μακροοικονομικές διορθώσεις· σημειώνει ότι οι οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις θα ήταν χειρότερες χωρίς τη χρηματοδοτική και τεχνική συνδρομή ΕΕ-ΔΝΤ·
39. επισημαίνει ότι από την αρχή η Τρόικα δημοσίευε αναλυτικά έγγραφα σχετικά με τη διάγνωση, τη στρατηγική για την αντιμετώπιση των πρωτοφανών προβλημάτων, ένα σύνολο μέτρων πολιτικής τα οποία εκπονήθηκαν σε συνεργασία με την οικεία εθνική κυβέρνηση και οικονομικές προβλέψεις, και ότι όλα αυτά επικαιροποιούνται σε τακτική βάση· επισημαίνει ότι τα έγγραφα αυτά δεν έδωσαν στην κοινή γνώμη τη δυνατότητα να σχηματίσει μια συνολική εικόνα για τις διαπραγματεύσεις και ότι, για τον λόγο αυτό, δεν συνιστούν επαρκή μέσα λογοδοσίας·
40. εκφράζει τη λύπη του για τις ενίοτε υπερβολικά αισιόδοξες παραδοχές της Τρόικας, ιδίως σε ό,τι αφορά την οικονομική ανάπτυξη και την ανεργία, που οφείλονται, μεταξύ άλλων, στην ανεπαρκή αναγνώριση των διασυννοριακών δευτερογενών επιπτώσεων – όπως αναγνωρίζει και η Επιτροπή στην έκθεσή της με τίτλο «Fiscal consolidations and

spillovers in the Euro area periphery and core» (Δημοσιονομικές εξυγιάνσεις και οι δευτερογενείς επιπτώσεις τους στην περιφέρεια και στον πυρήνα της ζώνης του ευρώ) –, της πολιτικής αντίστασης ορισμένων κρατών μελών απέναντι στην αλλαγή και του οικονομικού και κοινωνικού αντικτύπου της προσαρμογής· αποδοκιμάζει το γεγονός ότι αυτό έχει επηρεάσει επίσης την ανάλυση από την Τρόικα της αλληλεπίδρασης μεταξύ δημοσιονομικής εξυγιάνσης και οικονομικής ανάπτυξης· επισημαίνει ότι, ως αποτέλεσμα, δεν μπόρεσαν να εκπληρωθούν όλοι οι δημοσιονομικοί στόχοι εντός του προβλεπόμενου χρονικού πλαισίου·

41. αντιλαμβάνεται από τις ακροάσεις ότι υπάρχει στενή σχέση μεταξύ της διάρκειας του προγράμματος προσαρμογής και της βοήθειας που παρέχεται μέσω των ειδικών ταμείων, όπως ο ΕΜΣ, το οποίο σημαίνει ότι μια αύξηση της περιόδου προσαρμογής θα σήμαινε αναπόφευκτα τη διάθεση και την παροχή εγγυήσεων για πολύ μεγαλύτερα ποσά από τις άλλες χώρες της ζώνης του ευρώ και το ΔΝΤ, κάτι που δεν θεωρήθηκε πολιτικά εφικτό λόγω των ήδη πολύ υψηλών σχετικών ποσών· επισημαίνει ότι η διάρκεια των προγραμμάτων προσαρμογής και των περιόδων αποπληρωμής είναι σαφώς μεγαλύτερη απ' ό,τι στα συνήθη προγράμματα χρηματοδοτικής συνδρομής του ΔΝΤ·
42. επικροτεί τη μείωση των διαρθρωτικών ελλειμμάτων σε όλες τις χώρες που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα από την έναρξη των αντίστοιχων προγραμμάτων παροχής συνδρομής· εκφράζει τη λύπη του διότι κάτι τέτοιο δεν έχει ακόμη οδηγήσει σε μείωση των λόγων του δημόσιου χρέους προς το ΑΕγχΠ· επισημαίνει ότι ο λόγος του δημόσιου χρέους προς το ΑΕγχΠ έχει αυξηθεί απότομα σε όλες τις χώρες που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα επειδή η λήψη δανείων υπό όρους οδηγεί φυσιολογικά σε αύξηση του δημόσιου χρέους και επειδή η πολιτική που εφαρμόζεται έχει βραχυπρόθεσμες υφεσιακές επιπτώσεις· πιστεύει περαιτέρω ότι η ακριβής εκτίμηση των δημοσιονομικών πολλαπλασιαστών έχει κρίσιμη σημασία προκειμένου η δημοσιονομική προσαρμογή να κατορθώσει να μειώσει τον λόγο του δημόσιου χρέους προς το ΑΕγχΠ· σημειώνει ότι η πρόοδος προς πιο βιώσιμα επίπεδα ιδιωτικού χρέους είναι επίσης απαραίτητη για τη μακροπρόθεσμη σταθερότητα· αναγνωρίζει ότι συνήθως πρέπει να περάσουν αρκετά χρόνια μέχρι οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις να συνεισφέρουν σημαντικά στην αύξηση της παραγωγής και της απασχόλησης·
43. θεωρεί ότι είναι δύσκολο να εκτιμηθούν οι δημοσιονομικοί πολλαπλασιαστές με βεβαιότητα· υπενθυμίζει εν προκειμένω ότι το ΔΝΤ παραδέχτηκε ότι προέβη σε υποτίμηση του δημοσιονομικού πολλαπλασιαστή στις προβλέψεις του σχετικά με την ανάπτυξη πριν από τον Οκτώβριο του 2012· σημειώνει ότι η περίοδος αυτή περιλαμβάνει τα συμπεράσματα όλων, πλην ενός, των αρχικών μνημονίων συνεννόησης που εξετάζονται στην παρούσα έκθεση· υπενθυμίζει ότι τον Νοέμβριο του 2012 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δήλωσε ότι οι εσφαλμένες προβλέψεις δεν οφείλονταν στην υποτίμηση των δημοσιονομικών πολλαπλασιαστών· επισημαίνει, ωστόσο, ότι, στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο, η Επιτροπή δήλωσε ότι «οι δημοσιονομικοί πολλαπλασιαστές τείνουν να είναι μεγαλύτεροι κατά την τρέχουσα συγκυρία απ' ό,τι σε ομαλούς καιρούς»· κατανοεί ότι οι δημοσιονομικοί πολλαπλασιαστές είναι εν μέρει ενδογενείς και εξελίσσονται μέσα σε μεταβαλλόμενες μακροοικονομικές συνθήκες· επισημαίνει ότι δεν δόθηκε συνέχεια, με κοινή στάση της Τρόικας, στη δημόσια αυτή διαφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του ΔΝΤ σχετικά με το μέγεθος του δημοσιονομικού πολλαπλασιαστή·

44. επισημαίνει ότι, ενώ δεδηλωμένος στόχος του ΔΝΤ στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων συνδρομής του ως μέλους της Τρόικας είναι η εσωτερική υποτίμηση μέσω, μεταξύ άλλων, της περικοπής μισθών και συντάξεων, η Επιτροπή ουδέποτε αποδέχθηκε ρητά τον στόχο αυτό· επισημαίνει ότι, αντ' αυτού, ο στόχος στον οποίο εστίασε η Επιτροπή και στις τέσσερις υπό έρευνα χώρες που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα είναι η δημοσιονομική εξυγίανση· αναγνωρίζει αυτές τις διαφορές προτεραιότητας μεταξύ του ΔΝΤ και της Επιτροπής και λαμβάνει υπόψη αυτή την αρχική ασυνέπεια ως προς τους στόχους μεταξύ των δύο οργάνων· σημειώνει ότι αποφασίστηκε από κοινού η στήριξη σε συνδυασμό των δύο μέσων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων με άλλα μέτρα που συμπληρώνουν την εν λόγω προσέγγιση· επισημαίνει ότι ο συνδυασμός δημοσιονομικής εξυγίανσης και περιοριστικής μισθολογικής πολιτικής συμπίεσε τόσο τη δημόσια όσο και την ιδιωτική ζήτηση· επισημαίνει ότι ο στόχος της μεταρρύθμισης τόσο της βιομηχανικής βάσης όσο και των θεσμικών δομών στις χώρες που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα, ώστε να καταστούν πιο βιώσιμες και αποτελεσματικές, έχει λάβει μικρότερη προσοχή σε σχέση με τους προαναφερόμενους στόχους·
45. θεωρεί ότι έχει δοθεί υπερβολικά μικρή προσοχή στην άμβλυνση των αρνητικών οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων των στρατηγικών προσαρμογής στις χώρες που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα· υπενθυμίζει τις πηγές προέλευσης των κρίσεων· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι πολύ συχνά η αδιαφοροποίητη προσέγγιση που τηρήθηκε για τη διαχείριση κρίσεων δεν εξέταζε πλήρως την ισορροπία στις οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις των συνιστώμενων μέτρων πολιτικής·
46. τονίζει ότι ο ενστερνισμός σε εθνικό επίπεδο έχει κρίσιμη σημασία και ότι η μη εφαρμογή των συμφωνηθέντων μέτρων επιφέρει συνέπειες όσον αφορά τα αναμενόμενα αποτελέσματα, δημιουργώντας πρόσθετες δυσκολίες επί ακόμη μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για τη συγκεκριμένη χώρα· λαμβάνει υπόψη την εμπειρία του ΔΝΤ σύμφωνα με την οποία ο ενστερνισμός σε επίπεδο χώρας θα μπορούσε να θεωρηθεί ο σημαντικότερος παράγοντας για την επιτυχία οποιουδήποτε προγράμματος χρηματοδοτικής συνδρομής· ωστόσο, τονίζει ότι ο ενστερνισμός σε εθνικό επίπεδο δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς κατάλληλη δημοκρατική νομιμοποίηση και λογοδοσία τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ΕΕ· τονίζει, εν προκειμένω, το γεγονός ότι η εξέταση από τα εθνικά κοινοβούλια των προϋπολογισμών και των νόμων για την υλοποίηση προγραμμάτων οικονομικής προσαρμογής έχει κρίσιμη σημασία για την εξασφάλιση λογοδοσίας και διαφάνειας σε εθνικό επίπεδο·
47. τονίζει ότι η ενίσχυση της ισότητας των φύλων παίζει καθοριστικό ρόλο στην οικοδόμηση ισχυρότερων οικονομιών και ότι ο παράγοντας αυτός δεν θα πρέπει να παραβλέπεται ποτέ στις οικονομικές αναλύσεις ή συστάσεις·

Η Τρόικα: θεσμική διάσταση και δημοκρατική νομιμοποίηση

48. επισημαίνει ότι, λόγω του εξελισσόμενου χαρακτήρα της απόκρισης της ΕΕ στην κρίση, του ασαφούς ρόλου της ΕΚΤ στην Τρόικα και της φύσης της διαδικασίας λήψης αποφάσεων της Τρόικας, η αποστολή της Τρόικας έχει γίνει αντιληπτή ως ασαφής και στερούμενη διαφάνειας και δημοκρατικής επίβλεψης·
49. τονίζει, ωστόσο, ότι η έγκριση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013 της 21ης Μαΐου 2013 συνιστά το πρώτο - αν και ανεπαρκές - βήμα για την κωδικοποίηση των διαδικασιών

εποπτείας που πρόκειται να χρησιμοποιούνται στη ζώνη του ευρώ για χώρες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες, και ότι ο κανονισμός αυτός αναθέτει εντολή στην Τρόικα· εκφράζει ικανοποίηση, μεταξύ άλλων, για: τις διατάξεις που αφορούν την αξιολόγηση της βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους· τις αυξημένης διαφάνειας διαδικασίες που αφορούν την έγκριση προγραμμάτων μακροοικονομικής προσαρμογής, συμπεριλαμβανομένης της ανάγκης για ενσωμάτωση των δυσμενών δευτερογενών επιπτώσεων καθώς επίσης των μακροοικονομικών και χρηματοπιστωτικών κραδασμών και των δικαιωμάτων ελέγχου που αναγνωρίζονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο· τις διατάξεις που αφορούν τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων· τις απαιτήσεις να λαμβάνονται ρητά υπόψη οι εθνικές πρακτικές και θεσμικοί μηχανισμοί για τη διαμόρφωση των μισθών· την ανάγκη να διασφαλίζονται επαρκή μέσα για θεμελιώδεις πολιτικές, όπως στους τομείς της εκπαίδευσης και της υγείας· και τις εξαιρέσεις που παραχωρούνται στα κράτη μέλη που λαμβάνουν συνδρομή από τις σχετικές απαιτήσεις του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης·

50. σημειώνει τη δήλωση του προέδρου της Ευρωομάδας, σύμφωνα με την οποία η Ευρωομάδα αναθέτει εντολή στην Επιτροπή να διαπραγματευτεί εξ ονόματός της τις λεπτομέρειες των όρων που συνοδεύουν τη συνδρομή, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις απόψεις των κρατών μελών για τα βασικά στοιχεία των όρων και, βάσει των δικών τους χρηματοδοτικών περιορισμών, για το μέγεθος της χρηματοδοτικής συνδρομής· επισημαίνει ότι η προαναφερθείσα διαδικασία με την οποία η Ευρωομάδα αναθέτει εντολή στην Επιτροπή δεν καθορίζεται στην ενωσιακή νομοθεσία, καθότι η Ευρωομάδα δεν αποτελεί επίσημο θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης· τονίζει ότι, παρ' όλο που η Επιτροπή δρα εξ ονόματος των κρατών μελών, την τελική πολιτική ευθύνη για τον σχεδιασμό και την έγκριση των προγραμμάτων μακροοικονομικής προσαρμογής φέρουν οι υπουργοί Οικονομικών της ΕΕ και οι κυβερνήσεις τους· αποδοκιμάζει την απουσία δημοκρατικής νομιμότητας και λογοδοσίας της Ευρωομάδας σε επίπεδο ΕΕ όταν αναλαμβάνει εκτελεστικές εξουσίες σε επίπεδο ΕΕ·
51. επισημαίνει ότι οι μηχανισμοί διάσωσης και η Τρόικα είχαν χαρακτήρα και αποδοκιμάζει το γεγονός ότι δεν υπήρχε κατάλληλη νομική βάση για τη συγκρότηση της Τρόικας στο πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης, κάτι που οδήγησε στη δημιουργία διακυβερνητικών μηχανισμών με τη μορφή του ΕΤΧΣ και τελικά του ΕΜΣ· ζητεί κάθε μελλοντική λύση να βασίζεται στο πρωτογενές δίκαιο της ΕΕ· αναγνωρίζει ότι αυτό ενδεχομένως να οδηγήσει στην ανάγκη τροποποίησης της Συνθήκης·
52. εκφράζει την ανησυχία του για την παραδοχή του πρώην προέδρου της Ευρωομάδας ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ότι η Ευρωομάδα ενέκρινε τις συστάσεις της Τρόικας χωρίς να εξετάσει εκτενώς τις συγκεκριμένες συνέπειές τους σε επίπεδο πολιτικής· τονίζει ότι αυτό, εάν είναι ακριβές, δεν απαλλάσσει τους υπουργούς Οικονομικών της ζώνης του ευρώ από την πολιτική τους ευθύνη για τα προγράμματα μακροοικονομικής προσαρμογής και τα μνημόνια συνεννόησης· επισημαίνει ότι η παραδοχή αυτή προκαλεί ανησυχίες όσον αφορά το θολό πεδίο εφαρμογής των ρόλων της «παροχής τεχνικών συμβουλών» και της «εκπροσώπησης της Ευρωομάδας» που έχουν ανατεθεί τόσο στην Επιτροπή όσο και στην ΕΚΤ στο πλαίσιο του σχεδιασμού, της υλοποίησης και της αξιολόγησης των προγραμμάτων συνδρομής· αποδοκιμάζει, από την άποψη αυτή, την έλλειψη σαφών και συνοδευόμενων από λογοδοσία ειδικών κατά περίπτωση εντολών που να παρέχονται από το Συμβούλιο και την Ευρωομάδα στην

Επιτροπή

53. αμφισβητεί τον διπλό ρόλο της Επιτροπής στην Τρόικα τόσο ως εκπροσώπου των κρατών μελών όσο και ως θεσμικού οργάνου της ΕΕ· θεωρεί ότι υπάρχει δυνητική σύγκρουση συμφερόντων στην Επιτροπή ανάμεσα στον ρόλο της στην Τρόικα και την ευθύνη της ως θεματοφύλακα των Συνθηκών και του κοινοτικού κεκτημένου, ιδίως σε τομείς όπως η πολιτική ανταγωνισμού και κρατικών ενισχύσεων και η πολιτική για την κοινωνική συνοχή, καθώς και όσον αφορά τη μισθολογική και κοινωνική πολιτική των κρατών μελών, έναν τομέα στον οποίο η Επιτροπή δεν διαθέτει καμία αρμοδιότητα, και την τήρηση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης· τονίζει ότι αυτή η κατάσταση έρχεται σε αντίθεση με τον κανονικό ρόλο της Επιτροπής, σύμφωνα με τον οποίο η Επιτροπή ενεργεί ως ανεξάρτητος εντολέας που προστατεύει το συμφέρον της ΕΕ και εξασφαλίζει την εφαρμογή των κανόνων της ΕΕ εντός των ορίων που θεσπίζονται από τις Συνθήκες·
54. επισημαίνει περαιτέρω την πιθανή σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ του τρέχοντος ρόλου της ΕΚΤ στην Τρόικα ως «τεχνικού συμβούλου» και της θέσης της ως πιστωτή των τεσσάρων κρατών μελών, καθώς και της εντολής της βάσει της Συνθήκης, επειδή έχει συναρτήσει τις δράσεις της με αποφάσεις στις οποίες συμμετέχει και η ίδια· χαιρετίζει, ωστόσο, τη συνεισφορά της στην αντιμετώπιση της κρίσης, αλλά ζητεί προσεκτικό έλεγχο των πιθανών συγκρούσεων συμφερόντων της ΕΚΤ, ιδίως όσον αφορά την κρίσιμη πολιτική ρευστότητας· σημειώνει ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσης, η ΕΚΤ διέθετε κρίσιμες πληροφορίες σχετικά με την εύρυθμη λειτουργία του τραπεζικού τομέα και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα εν γένει, και ότι, με αυτό κατά νου, άσκησε στη συνέχεια επιρροή σε φορείς λήψης αποφάσεων, τουλάχιστον όσον αφορά την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, όταν η ΕΚΤ επέμενε να αποσυρθούν οι ρήτρες συλλογικής δράσης (CAC) από τα κρατικά ομόλογα που είχε στην κατοχή της, τις ενέργειες επείγουσας ενίσχυσης της Κύπρου υπό μορφή ρευστότητας, καθώς και, στην περίπτωση της Ιρλανδίας, τη μη συμμετοχή των ομολογιούχων αυξημένης εξοφλητικής προτεραιότητας στην εσωτερική διάσωση·
55. σημειώνει ότι ο ρόλος της ΕΚΤ δεν είναι επαρκώς καθορισμένος, εφόσον στη Συνθήκη για τον ΕΜΣ και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 472/2013 αναφέρεται ότι η Επιτροπή θα πρέπει να ενεργεί «σε συνεργασία με την ΕΚΤ», περιορίζοντας έτσι την ΕΚΤ σε συμβουλευτικό ρόλο· επισημαίνει ότι η Ευρωομάδα ζήτησε τη συμμετοχή της ΕΚΤ ως παρόχου εμπειρογνομosύνης για τη συμπλήρωση των απόψεων των άλλων συνιστωσών της Τρόικας, και ότι το ΔΕΕ αποφάνθηκε στην υπόθεση Pringle ότι τα καθήκοντα που ανατίθενται στην ΕΚΤ από τη Συνθήκη του ΕΜΣ είναι συμβατά με τα διάφορα καθήκοντα που ανατίθενται στην ΕΚΤ από τη ΣΛΕΕ και το καταστατικό του ΕΣΚΤ (και της ΕΚΤ) υπό τον όρο ότι θα πληρούνται μονίμως ορισμένες προϋποθέσεις· επισημαίνει την ευθύνη της Ευρωομάδας που επέτρεψε στην ΕΚΤ να ενεργεί στο πλαίσιο της Τρόικας, ενώ υπενθυμίζει ότι η αποστολή της ΕΚΤ οριοθετείται από τη ΣΛΕΕ στους τομείς της νομισματικής πολιτικής και της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και ότι η συμμετοχή της ΕΚΤ στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με τη δημοσιονομική, φορολογική και διαρθρωτική πολιτική δεν προβλέπεται στις Συνθήκες· υπενθυμίζει ότι το άρθρο 127 ΣΛΕΕ ορίζει ότι, με την επιφύλαξη του στόχου της σταθερότητας των τιμών, το ΕΣΚΤ στηρίζει τις γενικές οικονομικές πολιτικές στην Ένωση, προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων της Ένωσης, που ορίζονται στο άρθρο 3 της ΣΕΕ·

56. επισημαίνει τη γενικά ανεπαρκή δημοκρατική λογοδοσία της Τρόικας σε εθνικό επίπεδο στις χώρες που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα· σημειώνει, ωστόσο, ότι αυτή η δημοκρατική λογοδοσία διαφέρει από χώρα σε χώρα, ανάλογα με τη βούληση της εθνικής εκτελεστικής εξουσίας και τη δυνατότητα άσκησης αποτελεσματικού ελέγχου εκ μέρους των εθνικών κοινοβουλίων, όπως αποδείχτηκε στην περίπτωση της απόρριψης του αρχικού μνημονίου συνεννόησης από το κυπριακό κοινοβούλιο· επισημαίνει ωστόσο ότι, όποτε ζητήθηκε η γνώμη τους, τα εθνικά κοινοβούλια είχαν τελικά δυνατότητα επιλογής ανάμεσα στην παύση της αποπληρωμής του δημόσιου χρέους και την αποδοχή μνημονίων συνεννόησης που είχαν συμφωνηθεί μεταξύ της Τρόικας και των εθνικών αρχών· επισημαίνει ότι το εθνικό κοινοβούλιο της Πορτογαλίας δεν επικύρωσε το μνημόνιο συνεννόησης· σημειώνει με ανησυχία ότι η Τρόικα απαρτίζεται από τρία ανεξάρτητα θεσμικά όργανα που έχουν άνιση κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ τους, σε συνδυασμό με διαφορετική αποστολή, καθώς και δομές διαπραγμάτευσης και λήψης αποφάσεων με διαφορετικά επίπεδα λογοδοσίας, και ότι το γεγονός αυτό οδήγησε σε έλλειψη κατάλληλου ελέγχου και δημοκρατικής λογοδοσίας της Τρόικας στο σύνολό της·
57. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι το ΔΝΤ, εξαιτίας του καταστατικού του, δεν μπορεί να εμφανισθεί επισήμως ενώπιον των εθνικών κοινοβουλίων ή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ούτε να τους απευθύνει επισήμως έκθεση· επισημαίνει ότι η δομή διακυβέρνησης του ΔΝΤ προβλέπει λογοδοσία έναντι των 188 χωρών μελών μέσω του Συμβουλίου του ΔΝΤ· υπογραμμίζει ότι η συμμετοχή του ΔΝΤ ως έσχατου δανειστή, ο οποίος χορηγεί έως το ένα τρίτο της χρηματοδότησης, προσδίδει στον οργανισμό μειωνητικό ρόλο·
58. επισημαίνει ότι, μετά τις προπαρασκευαστικές εργασίες που επιτελεί η Τρόικα, οι επίσημες αποφάσεις λαμβάνονται ξεχωριστά, σύμφωνα με το αντίστοιχο νομικό καθεστώς και τον ρόλο τους, από την Ευρωομάδα και από το ΔΝΤ, που έτσι αναλαμβάνουν πολιτική ευθύνη για τις ενέργειες της Τρόικας· επισημαίνει περαιτέρω ότι ο ΕΜΣ διαδραματίζει πλέον κρίσιμο ρόλο, καθώς είναι ο υπεύθυνος οργανισμός για τη λήψη αποφάσεων όσον αφορά τη χρηματοδοτική συνδρομή που χορηγείται από τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ, με αποτέλεσμα η εθνική εκτελεστική εξουσία των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ, συμπεριλαμβανομένων των κυβερνήσεων των άμεσα ενδιαφερομένων κρατών μελών, να τίθεται στο επίκεντρο των αποφάσεων που λαμβάνονται·
59. επισημαίνει ότι η δημοκρατική νομιμοποίηση της Τρόικας σε εθνικό επίπεδο πηγάζει από την πολιτική ευθύνη των μελών της Ευρωομάδας και του ECOFIN έναντι των εθνικών κοινοβουλίων τους· αποδοκιμάζει το γεγονός ότι η Τρόικα, εξαιτίας της δομής της, δεν διαθέτει μέσα δημοκρατικής νομιμοποίησης σε επίπεδο ΕΕ·
60. αποδοκιμάζει το γεγονός ότι τα θεσμικά όργανα της ΕΕ παρουσιάζονται ως ο αποδιοπομπαίος τράγος για τις αρνητικές επιπτώσεις στο πλαίσιο της μακροοικονομικής προσαρμογής των κρατών μελών, ενώ οι υπουργοί Οικονομικών των κρατών μελών είναι εκείνοι που φέρουν την πολιτική ευθύνη για την Τρόικα και τις εργασίες της· τονίζει ότι αυτό μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση του ευρωσκεπτικισμού, αν και η ευθύνη εντοπίζεται σε εθνικό και όχι σε ευρωπαϊκό επίπεδο·
61. καλεί την Ευρωομάδα, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να αναλάβουν πλήρη

ευθύνη για τις δραστηριότητες της Τρόικας·

62. επισημαίνει ότι ο ΕΜΣ είναι διακυβερνητικό όργανο που δεν αποτελεί μέρος της θεσμοθετημένης δομής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και που δεσμεύεται από τον κανόνα της ομοφωνίας στη συνήθη διαδικασία· πιστεύει ότι, για αυτόν τον λόγο, απαιτείται πνεύμα αμοιβαίας δέσμευσης και αλληλεγγύης· σημειώνει ότι στη Συνθήκη για τον ΕΜΣ προβλέπεται η αρχή του δανεισμού υπό όρους, με τη μορφή προγράμματος μακροοικονομικής προσαρμογής· επισημαίνει ότι στη Συνθήκη για τον ΕΜΣ δεν ορίζεται περαιτέρω το περιεχόμενο των όρων ή του προγράμματος προσαρμογής, με αποτέλεσμα να αφήνεται μεγάλη ευχέρεια χειρισμών όταν προτείνονται οι όροι αυτοί·
63. προσδοκά από τα εθνικά ελεγκτικά συνέδρια να αναλάβουν πλήρως τις νόμιμες ευθύνες τους όσον αφορά την πιστοποίηση της νομιμότητας και κανονικότητας των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και της αποτελεσματικότητας των συστημάτων εποπτείας και ελέγχου· καλεί, εν προκειμένω, τα ανώτατα ελεγκτικά όργανα να ενισχύσουν τη συνεργασία τους, ιδίως με την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών·

Προτάσεις και συστάσεις

64. χαιρετίζει την προθυμία της Επιτροπής, της ΕΚΤ, του προέδρου της Ευρωομάδας, του ΔΝΤ, των εθνικών κυβερνήσεων και των κεντρικών τραπεζών της Κύπρου, της Ιρλανδίας, της Ελλάδας και της Πορτογαλίας, καθώς και των κοινωνικών εταίρων και των εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών, να συνεργαστούν και να συμμετάσχουν στην εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αξιολόγηση του ρόλου και των δραστηριοτήτων της Τρόικας, μεταξύ άλλων απαντώντας στο λεπτομερές ερωτηματολόγιο και/ή συμμετέχοντας σε επίσημες και ανεπίσημες ακροάσεις·
65. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι οι προτάσεις που περιέχει το ψήφισμά του της 6ης Ιουλίου 2011 σχετικά με την χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση δεν ελήφθησαν επαρκώς υπόψη από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο· υπογραμμίζει ότι η εφαρμογή τους θα είχε συμβάλει θετικά στην οικονομική και κοινωνική σύγκλιση εντός της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, εξασφαλίζοντας παράλληλα πλήρη δημοκρατική νομιμοποίηση στα μέτρα συντονισμού των οικονομικών και δημοσιονομικών πολιτικών·

Βραχυμεσοπρόθεσμη προοπτική

66. ζητεί, σαν πρώτο βήμα, τη θέσπιση σαφούς, διαφανούς και δεσμευτικού εσωτερικού κανονισμού για τη συνεργασία μεταξύ των θεσμικών οργάνων εντός της Τρόικας και τον καταμερισμό καθηκόντων και ευθυνών στο πλαίσιο αυτό· πιστεύει ένθερμα ότι απαιτείται σαφής καθορισμός και καταμερισμός καθηκόντων προκειμένου να ενισχυθεί η διαφάνεια, να καταστεί δυνατός ένας αποτελεσματικότερος δημοκρατικός έλεγχος των δραστηριοτήτων της Τρόικας και να στηριχθεί η αξιοπιστία του έργου της·
67. ζητεί την ανάπτυξη μιας βελτιωμένης επικοινωνιακής στρατηγικής για τα τρέχοντα και μελλοντικά προγράμματα χρηματοδοτικής συνδρομής· κάνει έκκληση να δοθεί απόλυτη προτεραιότητα σε αυτόν τον προβληματισμό, καθώς η αδράνεια σε αυτό το μέτωπο θα αποβεί τελικά επιζήμια για την εικόνα της Ένωσης·
68. ζητεί τη διενέργεια μιας διαφανούς αξιολόγησης σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων σε

εξωτερικούς συμβούλους, την έλλειψη δημόσιων διαγωνισμών, τις εξαιρετικά υψηλές αμοιβές που καταβάλλονται και τις ενδεχόμενες συγκρούσεις συμφερόντων·

Οικονομικός και κοινωνικός αντίκτυπος

69. υπενθυμίζει ότι η θέση του Κοινοβουλίου σχετικά με τον κανονισμό 472/2013 προέβλεπε την ενσωμάτωση διατάξεων ώστε τα προγράμματα μακροοικονομικής προσαρμογής να περιλαμβάνουν σχέδια αντιμετώπισης απρόβλεπτων καταστάσεων σε περίπτωση που δεν επαληθεύονται τα βασικά σενάρια προβλέψεων και σε περίπτωση αποκλίσεων οφειλόμενων σε περιστάσεις εκτός του ελέγχου των κρατών μελών που λαμβάνουν συνδρομή, όπως σε αναπάντεχους διεθνείς οικονομικούς κλυδωνισμούς· υπογραμμίζει ότι τα εν λόγω σχέδια αποτελούν προϋπόθεση για τη χάραξη συνετής πολιτικής, δεδομένου του ευάλωτου χαρακτήρα και του χαμηλού βαθμού αξιοπιστίας των οικονομικών μοντέλων στα οποία βασίζονται οι προβλέψεις των προγραμμάτων, όπως φάνηκε σε όλα τα κράτη μέλη που υπάγονται σε προγράμματα συνδρομής·
70. παροτρύνει την ΕΕ να παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς τις χρηματοοικονομικές, δημοσιονομικές και οικονομικές εξελίξεις στα κράτη μέλη και να δημιουργήσει θεσμοθετημένο σύστημα θετικών κινήτρων, ώστε να ανταμείβονται δεόντως όσοι εφαρμόζουν βέλτιστες πρακτικές σε αυτόν τον τομέα και όσοι συμμορφώνονται πλήρως με τα προγράμματα προσαρμογής τους·
71. ζητεί να λάβει η Τρόικα υπόψη την τρέχουσα συζήτηση σχετικά με τους δημοσιονομικούς πολλαπλασιαστές και να εξετάσει την αναθεώρηση των μνημονίων συνεννόησης, με βάση τα τελευταία εμπειρικά αποτελέσματα·
72. ζητεί από την Τρόικα να εκπονήσει νέες εκτιμήσεις βιωσιμότητας του χρέους και, επειγόντως, να αντιμετωπίσει την ανάγκη μείωσης του βάρους του ελληνικού δημόσιου χρέους, καθώς και τις σημαντικότερες εκροές κεφαλαίων από την Ελλάδα, οι οποίες συμβάλλουν σημαντικά στον φαύλο κύκλο της τρέχουσας οικονομικής ύφεσης στη χώρα· υπενθυμίζει ότι υφίστανται διάφορες δυνατότητες για μια αναδιάρθρωση του χρέους του είδους, πέρα από το 'κούρεμα' του κεφαλαίου των δανειακών τίτλων, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται η ανταλλαγή ομολόγων, η επέκταση της λήξης των ομολόγων και η μείωση των τοκομεριδίων· πιστεύει ότι θα πρέπει να σταθμιστούν προσεκτικά οι διάφορες δυνατότητες αναδιάρθρωσης του χρέους·
73. επιμένει ότι τα μνημόνια συνεννόησης πρέπει να προσαρμοστούν ώστε να σέβονται, εάν αυτό δεν συμβαίνει ήδη, τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι η προώθηση της απασχόλησης, η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας ώστε να καταστεί δυνατή η εναρμόνισή τους με παράλληλη διατήρηση της προόδου, η κατάλληλη κοινωνική προστασία, ο κοινωνικός διάλογος και η ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων που θα επιτρέψουν ένα υψηλό και διαρκές επίπεδο απασχόλησης και την καταπολέμηση του αποκλεισμού, όπως αναφέρεται στο άρθρο 151 της ΣΛΕΕ· υποστηρίζει μια επιφυλακτική παράταση των χρονοδιαγραμμάτων δημοσιονομικής προσαρμογής που έχουν ήδη υλοποιηθεί στο πλαίσιο των μνημονίων συνεννόησης, καθώς έχουν υποχωρήσει οι φόβοι μιας γενικής κατάρρευσης· υποστηρίζει την εξέταση πρόσθετων προσαρμογών υπό το φως των περαιτέρω μακροοικονομικών εξελίξεων·
74. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι τα βάρη δεν επιμερίστηκαν σε όλους όσοι

ενήργησαν ανεύθυνα και ότι η προστασία των κατόχων ομολόγων αντιμετωπίστηκε ως ανάγκη της ΕΕ προς όφελος της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας· ζητεί από το Συμβούλιο να ενεργοποιήσει το πλαίσιο το οποίο αποφάσισε σχετικά με την αντιμετώπιση των ‘κληροδοτημένων’ περιουσιακών στοιχείων (legacy assets), ώστε να σπάσει ο φαύλος κύκλος μεταξύ κρατών και τραπεζών και να ελαφρυνθεί το βάρος του δημόσιου χρέους στην Ιρλανδία, στην Ελλάδα, στην Πορτογαλία και στην Κύπρο· παροτρύνει την Ευρωομάδα να ανταποκριθεί στη δέσμευσή της να εξετάσει την κατάσταση του χρηματοπιστωτικού τομέα της Ιρλανδίας με σκοπό την περαιτέρω βελτίωση της βιωσιμότητας της προσαρμογής στην Ιρλανδία και, έχοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, παροτρύνει την Ευρωομάδα να εκπληρώσει τη δέσμευσή της προς την Ιρλανδία για την αντιμετώπιση του βάρους του τραπεζικού χρέους· πιστεύει ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην εφαρμογή του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης για το σχετικό κληροδοτηθέν χρέος, καθώς αυτό γίνεται αντιληπτό στην Ιρλανδία ως άδικο, σύμφωνα με τις διατάξεις περί ευελιξίας του αναθεωρημένου Συμφώνου· θεωρεί ότι, μακροπρόθεσμα, ο επιμερισμός του κόστους πρέπει να αντικατοπτρίζει την κατανομή των προστατευόμενων ομολογιούχων· σημειώνει το αίτημα των ιρλανδικών αρχών να μεταφερθεί στον ΕΜΣ ένα μέρος του δημόσιου χρέους αντίστοιχο προς το κόστος της διάσωσης του χρηματοπιστωτικού τομέα·

75. συνιστά να εξεταστεί περαιτέρω από την Επιτροπή, την Ευρωομάδα και το ΔΝΤ η έννοια των ‘υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολόγων’, βάσει της οποίας η απόδοση των νεοεκδιδόμενων τίτλων δημόσιου χρέους στα κράτη μέλη που λαμβάνουν συνδρομή συνδέεται με την οικονομική ανάπτυξη·
76. υπενθυμίζει την ανάγκη για μέτρα με στόχο την εξασφάλιση φορολογικών εσόδων, ιδίως για τις χώρες που υπάγονται σε πρόγραμμα προσαρμογής, όπως προβλέπεται στον κανονισμό αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής εποπτείας των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ τα οποία αντιμετωπίζουν ή απειλούνται με σοβαρές δυσκολίες αναφορικά με τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα (έκθεση Gauzès), με τη λήψη μέτρων «σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή και σε συνεννόηση με την ΕΚΤ και, όπου είναι σκόπιμο, με το ΔΝΤ, για την ενίσχυση της απόδοσης και της αποτελεσματικότητας των εισπρακτικών μηχανισμών και την καταπολέμηση της φορολογικής απάτης και της φοροδιαφυγής, προκειμένου να αυξήσουν τα φορολογικά τους έσοδα»· υπενθυμίζει ότι πρέπει να ληφθούν ταχέως αποτελεσματικά μέτρα για την καταπολέμηση και την πρόληψη της φορολογικής απάτης, τόσο εντός όσο και εκτός της ΕΕ· συνιστά τη θέσπιση εκτελεστικών μέτρων με στόχο τη δίκαιη συνεισφορά όλων των μερών στα φορολογικά έσοδα·
77. ζητεί να δημοσιοποιηθεί ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιήθηκαν οι χρηματοδοτικοί πόροι της διάσωσης· τονίζει ότι θα πρέπει να διευκρινίζεται η ποσότητα των πόρων που διοχετεύθηκαν στη χρηματοδότηση των ελλειμμάτων, στη χρηματοδότηση της δημόσιας διοίκησης και στην αποπληρωμή των ιδιωτών πιστωτών·
78. ζητεί την ουσιαστική συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στον σχεδιασμό και την εφαρμογή των προγραμμάτων προσαρμογής, τόσο των τρεχόντων όσο και των μελλοντικών· πιστεύει ότι οι συμφωνίες που επιτεύχθηκαν από τους κοινωνικούς εταίρους στο πλαίσιο των προγραμμάτων πρέπει να τηρηθούν, στον βαθμό που είναι συμβατές με τα προγράμματα· υπογραμμίζει ότι ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 472/2013

προβλέπει πως τα προγράμματα συνδρομής σέβονται τις εθνικές πρακτικές και τους εθνικούς θεσμικούς μηχανισμούς διαμόρφωσης των μισθών·

79. ζητεί τη συμμετοχή της ΕΚΤ στον σχεδιασμό και την εφαρμογή των σχετικών με τις επενδύσεις μέτρων, ώστε να προωθηθεί η οικονομική και κοινωνική ανάκαμψη·
80. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι τα προγράμματα δεν δεσμεύονται από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, επειδή τα προγράμματα αυτά δεν βασίζονται στο πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης·
81. τονίζει ότι τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα πρέπει να τηρούν υπό οιοσδήποτε περιστάσεις το δίκαιο της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
82. τονίζει ότι η επιδίωξη οικονομικής και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στα κράτη μέλη και την Ένωση στο σύνολό της δεν πρέπει να υπονομεύει την κοινωνική σταθερότητα, το ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο και τα κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών της ΕΕ· τονίζει ότι η προβλεπόμενη από τις Συνθήκες συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στον οικονομικό διάλογο σε ευρωπαϊκό επίπεδο πρέπει να περιλαμβάνεται στην πολιτική ημερήσια διάταξη· ζητεί την αναγκαία συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στον σχεδιασμό και την εφαρμογή των τρεχόντων και μελλοντικών προγραμμάτων προσαρμογής·

Η Επιτροπή

83. ζητεί πλήρη εφαρμογή και πλήρη ενστερνισμό του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013· καλεί την Επιτροπή να ξεκινήσει διοργανικές διαπραγματεύσεις με το Κοινοβούλιο προκειμένου να καθοριστεί κοινή διαδικασία ενημέρωσης της αρμόδιας επιτροπής του Κοινοβουλίου σχετικά με τα συμπεράσματα που προκύπτουν από την παρακολούθηση του προγράμματος μακροοικονομικής προσαρμογής, καθώς και σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί όσον αφορά την κατάρτιση του σχεδίου προγράμματος μακροοικονομικής προσαρμογής που προβλέπεται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013· υπενθυμίζει στην Επιτροπή να διενεργεί και να δημοσιεύει εσωτερικές εκ των υστέρων αξιολογήσεις των συστάσεων της και της συμμετοχής της στην Τρόικα· ζητεί από την Επιτροπή να περιλαμβάνει τις εν λόγω αξιολογήσεις στην έκθεση επανεξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013· υπενθυμίζει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή ότι στο άρθρο 16 του κανονισμού αριθ. 472/2013 προβλέπεται ότι για τα κράτη μέλη που λαμβάνουν χρηματοδοτική συνδρομή στις 30 Μαΐου 2013 ο εν λόγω κανονισμός εφαρμόζεται από την ημερομηνία αυτή· ζητεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 265 της ΣΛΕΕ, να αναλάβουν δράση με σκοπό να εξορθολογίσουν και να ευθυγραμμίσουν τα προγράμματα ad hoc χρηματοδοτικής συνδρομής με τις διαδικασίες και πράξεις που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 472/2013· καλεί την Επιτροπή και τους συννομοθέτες να αντλήσουν διδάγματα από την εμπειρία της Τρόικας κατά τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των επόμενων ενεργειών της ONE, μεταξύ άλλων και κατά την αναθεώρηση του κανονισμού 472/2013·
84. υπενθυμίζει στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο τη θέση του που εγκρίθηκε σε σύνοδο

Ολομέλειας σχετικά με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 472/2013· τονίζει ειδικότερα ότι, στη θέση αυτή, το Κοινοβούλιο προέβλεπε διατάξεις οι οποίες αυξάνουν περαιτέρω τη διαφάνεια και τη λογοδοσία όσον αφορά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων που οδηγεί στην έγκριση προγραμμάτων μακροοικονομικής προσαρμογής, ώστε να υπάρξει μεγαλύτερη σαφήνεια και ακριβέστερη οριοθέτηση της εντολής και του συνολικού ρόλου της Επιτροπής· ζητεί από την Επιτροπή να επανεξετάσει τις εν λόγω διατάξεις και να τις ενσωματώσει στο πλαίσιο, σε περίπτωση μελλοντικής πρότασης για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013· υπενθυμίζει εν προκειμένω ότι η κατάρτιση μελλοντικών προγραμμάτων συνδρομής θα τεθεί υπό την ευθύνη της Επιτροπής, η οποία θα πρέπει, κατά περίπτωση, να συμβουλευέται τρίτους, όπως την ΕΚΤ, το ΔΝΤ ή άλλα όργανα·

85. ζητεί πλήρη λογοδοσία της Επιτροπής, η οποία να καλύπτει και να υπερβαίνει τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013, όταν ενεργεί υπό την ιδιότητα μέλους του μηχανισμού συνδρομής της ΕΕ· ζητεί να εμφανίζονται ενώπιον του Κοινοβουλίου οι εκπρόσωποι της Επιτροπής στον μηχανισμό αυτό πριν από την ανάληψη των καθηκόντων τους· ζητεί επίσης να υπόκεινται σε υποχρέωση τακτικής αναφοράς προς το Κοινοβούλιο·
86. προτείνει να συγκροτηθεί από την Επιτροπή μια «ομάδα δράσης για την ανάπτυξη» για κάθε χώρα που έχει υπαχθεί σε πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, η οποία θα περιλαμβάνει και εμπειρογνώμονες προερχόμενους, μεταξύ άλλων, από τα κράτη μέλη και την ΕΤΕπ, σε συνεργασία με εκπροσώπους του ιδιωτικού τομέα και της κοινωνίας των πολιτών ώστε να καθίσταται δυνατός ο ενστερνισμός, και θα έχει σκοπό να προτείνει επιλογές για την προώθηση της ανάπτυξης οι οποίες θα συμπληρώνουν τη δημοσιονομική εξυγίανση και τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις· η εν λόγω ομάδα δράσης θα έχει στόχο την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης και, κατά συνέπεια, τη δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος για επενδύσεις· η Επιτροπή θα πρέπει να αξιοποιήσει την πείρα που αποκτήθηκε από το μέσο της «αδελφοποίησης» για τη συνεργασία μεταξύ των δημόσιων διοικήσεων των κρατών μελών της ΕΕ και των δικαιούχων χωρών·
87. είναι της άποψης ότι πρέπει να λαμβάνεται πληρέστερα υπόψη η κατάσταση της ζώνης του ευρώ συνολικά (περιλαμβανομένων των δευτερογενών επιπτώσεων σε άλλα κράτη μέλη οι οποίες προκύπτουν από εθνικές πολιτικές) όταν εξετάζεται η διαδικασία μακροοικονομικών ανισορροπιών ή όταν η Επιτροπή εκπονεί την ετήσια επισκόπηση της ανάπτυξης·
88. πιστεύει ότι η διαδικασία μακροοικονομικών ανισορροπιών πρέπει επίσης να αξιολογεί με σαφή τρόπο την υπέρμετρη στήριξη οποιουδήποτε κράτους μέλους σε έναν συγκεκριμένο τομέα δραστηριοτήτων·
89. ζητεί από την Επιτροπή να εξετάσει διεξοδικά, υπό το πρίσμα των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, την παροχή ρευστότητας από το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ)·
90. αναθέτει στην Επιτροπή, υπό την ιδιότητά της ως 'θεματοφύλακα των Συνθηκών', να υποβάλει έως το τέλος του 2015 λεπτομερή μελέτη των οικονομικών και κοινωνικών συνεπειών των προγραμμάτων προσαρμογής στις τέσσερις χώρες, με σκοπό την πλήρη κατανόηση τόσο του βραχυπρόθεσμου όσο και του μακροπρόθεσμου αντικτύπου των προγραμμάτων, ώστε οι προκύπτουσες πληροφορίες να χρησιμοποιηθούν για τα

μελλοντικά μέτρα συνδρομής· καλεί την Επιτροπή να απευθυνθεί, κατά την εκπόνηση της μελέτης αυτής, σε όλα τα σχετικά συμβουλευτικά όργανα, συμπεριλαμβανομένης της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, της Επιτροπής Απασχόλησης και της Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας, και να συνεργαστεί στενά με το Κοινοβούλιο· πιστεύει ότι η έκθεση της Επιτροπής θα πρέπει επίσης να αντανακλά τις εκτιμήσεις του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων·

91. καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να μεριμνήσουν για τη συμμετοχή όλων των σχετικών γενικών διευθύνσεων (ΓΔ) της Επιτροπής και των εθνικών υπουργείων στις συζητήσεις και τις αποφάσεις για τα μνημόνια συνεννόησης· υπογραμμίζει ειδικότερα τον ρόλο που αναλογεί στη ΓΔ Απασχόλησης, δίπλα στη ΓΔ Οικονομικών Υποθέσεων και τη ΓΔ Εσωτερικής Αγοράς, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η κοινωνική διάσταση θα αποτελεί βασικό στοιχείο στις διαπραγματεύσεις και ότι θα συνεκτιμάται ο κοινωνικός αντίκτυπος·

Η ΕΚΤ

92. ζητεί να αναλύεται επιμελώς ο ρόλος της ΕΚΤ σε κάθε μεταρρύθμιση του πλαισίου της Τρόικας, προκειμένου να ευθυγραμμίζεται με την αποστολή της ΕΚΤ· ζητεί ιδίως να δοθεί στην ΕΚΤ ιδιότητα σιωπηλού παρατηρητή με διαφανή και σαφώς καθορισμένο συμβουλευτικό ρόλο, χωρίς να της επιτρέπεται να καταστεί πλήρης διαπραγματευτικός εταίρος και με διακοπή της πρακτικής σύμφωνα με την οποία η ΕΚΤ συνυπογράφει τις δηλώσεις καθηκόντων·

93. ζητεί από την ΕΚΤ να διενεργεί και να δημοσιεύει εκ των υστέρων αξιολογήσεις του αντικτύπου των συστάσεών της και της συμμετοχής της στην Τρόικα·

94. συνιστά να επικαιροποιήσει η ΕΚΤ τις κατευθυντήριες γραμμές της για την επείγουσα ενίσχυση υπό μορφή ρευστότητας (ELA) και τους κανόνες της για τις εξασφαλίσεις, ώστε να ενισχυθεί η διαφάνεια της παροχής ρευστότητας στα κράτη μέλη που λαμβάνουν συνδρομή και να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου όσον αφορά την έννοια της φερεγγυότητας που χρησιμοποιεί το ΕΣΚΤ·

95. καλεί την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες να δημοσιοποιούν εγκαίρως αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με τα προγράμματα επείγουσας βοήθειας υπό μορφή ρευστότητας, περιλαμβάνοντας πληροφορίες σχετικά με τους όρους της στήριξης όπως η φερεγγυότητα, τον τρόπο χρηματοδότησης των εν λόγω προγραμμάτων επείγουσας βοήθειας από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες, το νομικό πλαίσιο και την πρακτική λειτουργία τους·

Το ΔΝΤ

96. πιστεύει ότι, ύστερα από χρόνια πείρας στον σχεδιασμό και την εφαρμογή χρηματοδοτικών προγραμμάτων, τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα έχουν αποκτήσει την απαραίτητη τεχνογνωσία ώστε να τα σχεδιάζουν και να τα εφαρμόζουν μόνο τους, ενώ η συμμετοχή του ΔΝΤ θα πρέπει να επαναπροσδιοριστεί σύμφωνα με τις κατευθύνσεις που προτείνονται στην παρούσα έκθεση·

97. ζητεί οποιαδήποτε μελλοντική συμμετοχή του ΔΝΤ στη ζώνη του ευρώ να είναι προαιρετική·

98. καλεί το ΔΝΤ να επαναπροσδιορίσει το πεδίο τυχόν μελλοντικής συμμετοχής του σε προγράμματα συνδρομής που αφορούν την ΕΕ, κατά τρόπο ώστε να γίνει ένας δανειστής που δίνει το έναυσμα παρέχοντας ένα ελάχιστο όριο χρηματοδότησης και εμπειρογνωμοσύνης στη δανειζόμενη χώρα και στα θεσμικά όργανα της ΕΕ, ενώ διατηρεί την ευχέρεια αποχώρησης σε περίπτωση διαφωνίας·
99. καλεί την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 138 της ΣΛΕΕ, να προτείνει κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ενιαία εκπροσώπηση της ζώνης του ευρώ στο πλαίσιο των διεθνών χρηματοπιστωτικών οργανισμών και διασκέψεων, και ιδίως στο ΔΝΤ, και να αντικατασταθεί το ισχύον σύστημα της μεμονωμένης εκπροσώπησης των κρατών μελών σε διεθνές επίπεδο· σημειώνει ότι αυτό απαιτεί τροποποίηση του καταστατικού του ΔΝΤ·
100. ζητεί διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την ανάμιξη του ΔΝΤ στην ζώνη του ευρώ σε βάση ad hoc·

Το Συμβούλιο και η Ευρωομάδα

101. ζητεί επαναξιολόγηση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων της Ευρωομάδας, ώστε να συμπεριληφθεί η υποχρέωση δέουσας δημοκρατικής λογοδοσίας τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο· ζητεί να καταρτιστούν ευρωπαϊκές κατευθυντήριες γραμμές για κατάλληλο δημοκρατικό έλεγχο της εφαρμογής των μέτρων σε εθνικό επίπεδο, οι οποίες να λαμβάνουν υπόψη την ποιότητα της απασχόλησης, την κοινωνική προστασία, την υγεία και την εκπαίδευση και να εξασφαλίζουν την πρόσβαση όλων στα κοινωνικοπρονοιακά συστήματα· προτείνει να θεωρηθεί ότι η ιδιότητα του μόνιμου προέδρου της Ευρωομάδας αντιπροσωπεύει καθήκοντα πλήρους απασχόλησης· προτείνει να είναι πρόεδρος της Ευρωομάδας ένας από τους αντιπροέδρους της Επιτροπής, ο οποίος να λογοδοτεί στο Κοινοβούλιο· ζητεί για το άμεσο μέλλον την εγκαθίδρυση τακτικού διαλόγου ανάμεσα στην Τρόικα και το Κοινοβούλιο·
102. καλεί την Ευρωομάδα, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να αναλάβουν πλήρη ευθύνη για τις δραστηριότητες της Τρόικας· εκφράζει ιδιαίτερα τη θέλησή του να βελτιωθεί η λογοδοσία για τις αποφάσεις της Ευρωομάδας σε σχέση με τη χρηματοδοτική συνδρομή, δεδομένου ότι οι υπουργοί Οικονομικών φέρουν την τελική πολιτική ευθύνη για τα προγράμματα μακροοικονομικής προσαρμογής και την εφαρμογή τους, ενώ συχνά δεν λογοδοτούν ούτε άμεσα στα εθνικά κοινοβούλια ούτε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τις συγκεκριμένες αποφάσεις τους· θεωρεί ότι, προτού χορηγηθεί η χρηματοδοτική συνδρομή, ο Πρόεδρος της Ευρωομάδας πρέπει να εμφανίζεται ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και οι υπουργοί Οικονομικών της ΕΕ στο αντίστοιχο κοινοβούλιό τους· τονίζει ότι τόσο ο Πρόεδρος της Ευρωομάδας όσο και οι υπουργοί Οικονομικών πρέπει να υπόκεινται σε υποχρέωση τακτικής αναφοράς προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα εθνικά κοινοβούλια·
103. παροτρύνει όλα τα κράτη μέλη να αυξήσουν τη συμμετοχή των εθνικών αρχών στις εργασίες και αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και να εφαρμόζουν όλα τα μέτρα και τις μεταρρυθμίσεις που έχουν συμφωνήσει στο πλαίσιο των ειδικών συστάσεων ανά χώρα· υπενθυμίζει ότι μόνο στο 15% των 400 περίπου ειδικών ανά χώρα συστάσεων η Επιτροπή έχει εντοπίσει αξιολογημένο πρόοδο συγκριτικά με τα προηγούμενα έτη·

Ο ΕΜΣ

104. τονίζει ότι, με τη σταδιακή κατάργηση της Τρόικας, κάποιο θεσμικό όργανο θα πρέπει να αναλάβει τον έλεγχο των συνεχιζόμενων μεταρρυθμίσεων·
105. υπογραμμίζει το γεγονός ότι η σύσταση του ΕΤΧΣ και του ΕΜΣ εκτός του πλαισίου των θεσμικών οργάνων της Ένωσης αποτελεί οπισθοδρόμηση στην εξέλιξη της Ένωσης, ιδίως εις βάρος του Κοινοβουλίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Δικαστηρίου·
106. ζητεί να ενσωματωθεί ο ΕΜΣ στο νομικό πλαίσιο της Ένωσης και να εξελιχθεί σε μηχανισμό ενωσιακής βάσης, όπως προβλέπει η Συνθήκη ΕΜΣ· ζητεί να λογοδοτεί ο ΕΜΣ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, μεταξύ άλλων σχετικά με αποφάσεις χορήγησης χρηματοδοτικής συνδρομής καθώς και αποφάσεις καταβολής νέων δόσεων δανείων· τονίζει ότι, όσο τα κράτη μέλη συνεισφέρουν άμεσα από τον εθνικό προϋπολογισμό τους στον ΕΜΣ, θα πρέπει και να εγκρίνουν τη χρηματοδοτική συνδρομή· ζητεί την περαιτέρω ανάπτυξη του ΕΜΣ με επαρκή ικανότητα δανειοδοσίας και δανειοληψίας, την καθιέρωση διαλόγου ανάμεσα στο διευθυντικό όργανο του ΕΜΣ και τους ευρωπαίους κοινωνικούς εταίρους και την ενσωμάτωση του ΕΜΣ στον προϋπολογισμό της ΕΕ· καλεί τα μέλη του ΕΜΣ, έως ότου υλοποιηθούν τα προαναφερθέντα, να απόσχουν βραχυπρόθεσμα από την απαίτηση ομοφωνίας, ώστε οι συνήθεις αποφάσεις να μπορούν να λαμβάνονται με ειδική πλειοψηφία αντί της ομοφωνίας, και να καταστήσουν δυνατή τη χορήγηση προληπτικής συνδρομής·
107. ζητεί από το Συμβούλιο και την Ευρωομάδα να τηρήσουν τη δέσμευση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για διαπραγμάτευση μιας διοργανικής συμφωνίας με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με σκοπό τη θέσπιση κατάλληλου ενδιάμεσου μηχανισμού για την αύξηση της λογοδοσίας του ΕΜΣ· ζητεί επίσης, σε αυτό το πλαίσιο, μεγαλύτερη διαφάνεια των συζητήσεων του διοικητικού συμβουλίου του ΕΜΣ·
108. υπογραμμίζει ότι η απόφαση 'Pringle' του ΔΕΕ και η νομολογία του παρέχουν τη δυνατότητα να ενταχθεί ο ΕΜΣ στο ενωσιακό πλαίσιο με σταθερή Συνθήκη βάσει του άρθρου 352 της ΣΛΕΕ· καλεί, ως εκ τούτου, την Επιτροπή να υποβάλει έως το τέλος του 2014 νομοθετική πρόταση με αυτόν τον στόχο·

Μεσομακροπρόθεσμη προοπτική

109. ζητεί να ενταχθούν τα μνημόνια στο πλαίσιο της ενωσιακής νομοθεσίας με σκοπό να προωθηθεί μια αξιόπιστη και βιώσιμη στρατηγική εξυγίανσης, η οποία θα υπηρετεί επίσης τους στόχους της αναπτυξιακής στρατηγικής της Ένωσης και τους δεδηλωμένους στόχους για την κοινωνική συνοχή και την απασχόληση· συνιστά να υποβάλλονται σε ψηφοφορία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οι διαπραγματευτικές εντολές και να ζητείται η γνώμη του Κοινοβουλίου για τα προκύπτοντα μνημόνια συνεννόησης, προκειμένου τα προγράμματα παροχής συνδρομής να διαθέτουν επαρκή δημοκρατική νομιμοποίηση·
110. επαναλαμβάνει την έκκλησή του να λαμβάνονται σύμφωνα με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση οι αποφάσεις που σχετίζονται με την ενίσχυση της ΟΝΕ· θεωρεί ότι οποιαδήποτε παρέκκλιση από την κοινοτική μέθοδο με αυξημένη χρήση διακυβερνητικών συμφωνιών (όπως, για παράδειγμα, συμβατικών δεσμεύσεων) διαιρεί, αποδυναμώνει και θέτει υπό αμφισβήτηση την αξιοπιστία της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της ζώνης του ευρώ· γνωρίζει ότι η πλήρης τήρηση της κοινοτικής μεθόδου σε περαιτέρω μεταρρυθμίσεις του μηχανισμού χρηματοδοτικής συνδρομής της Ένωσης ενδέχεται να

απαιτήσει τροποποίηση της Συνθήκης και τονίζει ότι το ΕΚ πρέπει να συμμετέχει πλήρως σε οιοσδήποτε τέτοιου είδους αλλαγές, οι οποίες θα πρέπει να εξετάζονται στο πλαίσιο συνέλευσης·

111. πιστεύει ότι θα πρέπει να διερευνηθεί το ενδεχόμενο τροποποίησης της Συνθήκης, με την οποία θα επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής του ισχύοντος άρθρου 143 της ΣΛΕΕ σε όλα τα κράτη μέλη αντί να περιορίζεται στα κράτη μέλη που δεν έχουν υιοθετήσει το ευρώ·
112. ζητεί την ίδρυση ενός Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου (ΕΝΤ) βάσει του δικαίου της Ένωσης, το οποίο θα λειτουργεί σύμφωνα με την κοινοτική μέθοδο· πιστεύει ότι ένα ΕΝΤ αυτού του είδους θα πρέπει να συνδυάζει τα χρηματοδοτικά μέσα του ΕΜΣ, που είναι στραμμένα στη στήριξη χωρών με προβλήματα ισοζυγίου πληρωμών ή ζήτημα αφερεγγυότητας του κράτους, με τους πόρους και την εμπειρογνομosύνη που έχει αποκτήσει η Επιτροπή τα τελευταία χρόνια στον εν λόγω τομέα· επισημαίνει ότι το εν λόγω πλαίσιο θα αποτρέπει τις ενδεχόμενες συγκρούσεις συμφερόντων που είναι εγγενείς στον τρέχοντα ρόλο της Επιτροπής ως παράγοντα της Ευρωομάδας και στον πολύ πιο συνολικό της ρόλο ως «θεματοφύλακα των Συνθηκών»· πιστεύει ότι το ΕΝΤ θα πρέπει να υπόκειται στα υψηλότερα δημοκρατικά πρότυπα λογοδοσίας και νομιμοποίησης· θεωρεί ότι με το εν λόγω πλαίσιο θα εξασφαλίζεται η διαφάνεια κατά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων και ότι όλα τα εμπλεκόμενα θεσμικά όργανα θα είναι απολύτως υπεύθυνα και θα λογοδοτούν για τις πράξεις τους·
113. είναι της άποψης ότι απαιτείται αναθεώρηση της Συνθήκης προκειμένου να στηριχθεί πλήρως το πλαίσιο της ΕΕ για την πρόληψη και την επίλυση κρίσεων σε μια νομικά ασφαλή και οικονομικά βιώσιμη βάση·
114. είναι της άποψης ότι πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο ανάπτυξης ενός μηχανισμού με σαφή διαδικαστικά βήματα για τις χώρες οι οποίες διατρέχουν κίνδυνο αφερεγγυότητας, σύμφωνα με τους κανόνες της ‘δέσμης έξι μέτρων’ και της ‘δέσμης δύο μέτρων’· στο πλαίσιο αυτό, ενθαρρύνει το ΔΝΤ και ζητεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να υποβάλουν στο ΔΝΤ κοινή θέση ώστε να ανοίξει εκ νέου η συζήτηση για έναν διεθνή μηχανισμό αναδιάρθρωσης δημόσιου χρέους (SDRM), με σκοπό να εγκριθεί μια δίκαιη και βιώσιμη πολυμερής προσέγγιση σε αυτόν τον τομέα·
115. συνοψίζει τη σύστασή του υποδεικνύοντας ότι οι αντίστοιχοι ρόλοι και καθήκοντα κάθε συμμετέχοντος στην Τρόικα θα έπρεπε να αποσαφηνιστούν ως εξής:
- α) ένα Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο, το οποίο θα συνδυάζει τα χρηματοδοτικά μέσα του ΕΜΣ και τους ανθρώπινους πόρους που απέκτησε η Επιτροπή κατά τα τελευταία χρόνια, θα αναλάβει τον ρόλο της Επιτροπής, επιτρέποντας σε αυτήν να ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 17 της ΣΕΕ και, ειδικότερα, να είναι ο θεματοφύλακας των Συνθηκών·
- β) η ΕΚΤ θα συμμετέχει ως σιωπηλός παρατηρητής κατά τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων, προκειμένου να είναι σε θέση να εκφράζει σοβαρές ανησυχίες προς την Επιτροπή, στο πλαίσιο του συμβουλευτικού της ρόλου, και μετέπειτα προς το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο, κατά περίπτωση·
- γ) το ΔΝΤ, εφόσον χρειάζεται οπωσδήποτε να εμπλακεί, θα είναι οριακός δανειστής και,

ως εκ τούτου, θα μπορεί να αποχωρήσει από το πρόγραμμα εάν διαφωνεί·

116. θεωρεί ότι το έργο που ξεκίνησε με την παρούσα έκθεση θα πρέπει να συνεχιστεί· ζητεί από το επόμενο Κοινοβούλιο να συνεχίσει το έργο της παρούσας έκθεσης, να αναπτύξει περαιτέρω τα βασικά της ευρήματα καθώς και να προβεί σε περαιτέρω διερεύνηση·

117. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωομάδα, στην Επιτροπή, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και στο ΔΝΤ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Γενικός στόχος της έκθεσης είναι η αξιολόγηση της λειτουργίας της Τρόικας στα προγράμματα που εφαρμόζονται επί του παρόντος σε τέσσερις χώρες: στην Ελλάδα, στην Πορτογαλία, στην Ιρλανδία και στην Κύπρο. Στο πλαίσιο αυτό εξετάζονται τα εξής στοιχεία:

- νομική βάση, εντολή και δομή της Τρόικας·
- διαδικασία λήψης αποφάσεων εντός των θεσμικών οργάνων καθώς και σε σχέση με άλλα «θεσμικά όργανα» (π.χ. με την Ευρωομάδα, τους υπουργούς Οικονομικών των κρατών μελών κ.λπ.)
- δημοκρατική νομιμοποίηση
- «θεωρητική» βάση των αποφάσεων (στατιστικά στοιχεία, προβλέψεις, οικονομικές προσδοκίες κ.λπ.)
- συνέπειες του έργου της Τρόικας (συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης τυχόν παραβάσεων ή περιπτώσεων κακοδιοίκησης).

Οι συνεισηγητές θα ήθελαν να τονίσουν ότι το παρόν σχέδιο έκθεσης αποτελεί βάση για τις μετέπειτα πολιτικές συζητήσεις, τις αντιπροσωπείες στα σχετικά κράτη μέλη και τις ακροάσεις των διαφόρων ενδιαφερομένων μερών στις αρχές του 2014. Καταγράφει το ιστορικό και την τρέχουσα κατάσταση, αλλά δεν επιχειρεί να συναγάγει τελικά συμπεράσματα ή να διατυπώσει συστάσεις, τα οποία πρόκειται να συναχθούν σε συνέχεια των σημαντικών εργασιών που θα λάβουν χώρα κατά τους επόμενους μήνες.

Ως πρώτο βήμα, απεστάλη στις 22 Νοεμβρίου 2013 το παρακάτω ερωτηματολόγιο στους αρμόδιους για τη λήψη αποφάσεων σε επίπεδο ΕΕ (Α), καθώς και στις εθνικές κυβερνήσεις των τεσσάρων οικείων κρατών μελών (Β). Οι απαντήσεις θα αξιολογηθούν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Α. Ερωτηματολόγιο προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την ΕΚΤ, το ΔΝΤ, την Ευρωομάδα και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

ΣΧΕΛΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

1. Ποιος αποφάσισε εξ ονόματος του θεσμικού οργάνου σας τη συμμετοχή στα προγράμματα χρηματοδοτικής συνδρομής της Ελλάδας, της Ιρλανδίας, της Πορτογαλίας και της Κύπρου αντιστοίχως; Πότε ελήφθησαν οι αποφάσεις αυτές αντιστοίχως;
2. Ποιος ήταν ο ρόλος σας και ποια η λειτουργία σας, αντίστοιχα, κατά τη διαπραγμάτευση και την κατάρτιση του προγράμματος χρηματοδοτικής συνδρομής, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού των στόχων πολιτικής και των βασικών μέτρων καθώς και της εφαρμογής τους, στην Ελλάδα, την Ιρλανδία, την Πορτογαλία και την Κύπρο αντιστοίχως; Με βάση ποια κριτήρια προσδιορίστηκαν οι μεταρρυθμιστικές προτεραιότητες;

3. Περιγράψτε λεπτομερώς τις παραδοχές και τη μεθοδολογία (ιδίως όσον αφορά τους δημοσιονομικούς πολλαπλασιαστές) που χρησιμοποιήθηκαν για την πρόβλεψη της βιωσιμότητας του χρέους κατά την έναρξη και κατά τη διάρκεια κάθε προγράμματος καθώς και κατά τον σχεδιασμό των δημοσιονομικών μέτρων. Ποιος τρόπος λειτουργίας ακολουθήθηκε για την έγκριση των σχεδίων προγραμμάτων;
4. Συγκεντρώσατε από τα κράτη μέλη όλες τις σχετικές πληροφορίες, περιλαμβανομένων των στατιστικών στοιχείων, προκειμένου να προβείτε σε ορθή αξιολόγηση και σχεδιασμό των βέλτιστων σχεδίων συνδρομής;
5. Πόσο περιθώριο δόθηκε στις εν λόγω χώρες προκειμένου να αποφασίσουν τον σχεδιασμό των απαραίτητων μέτρων (εξυγίανση ή διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις); Εξηγήστε για κάθε χώρα.
6. Ζήτησε οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη (EL, IE, PT, CY), ως προϋπόθεση για την έγκριση του μνημονίου συνεννόησης (ΜΣ), τη λήψη ειδικών μέτρων στο πλαίσιο του μνημονίου; Αν ναι, διευκρινίστε τα αιτήματα αυτά.
7. Ζήτησε οποιοδήποτε από τα άλλα κράτη μέλη, ως προϋπόθεση για την έγκριση της χορήγησης χρηματοδοτικής συνδρομής, να συμπεριληφθούν συγκεκριμένα μέτρα στα προγράμματα; Αν ναι, ποιο από τα κράτη μέλη το έκανε και ποια ήταν τα μέτρα αυτά για κάθε πρόγραμμα;
8. Σε ποιο βαθμό συμμετείχε η Ευρωομάδα στον λεπτομερή σχεδιασμό των προγραμμάτων; Περιγράψτε λεπτομερώς τη διαδικασία που ακολουθήθηκε εντός της Ευρωομάδας όσον αφορά τη λήψη απόφασης για το περιεχόμενο και την έγκριση των προγραμμάτων σε κάθε περίπτωση. Έδωσε η Ευρωομάδα γραπτή εντολή στους διαπραγματευτές της Τρόικας που προέρχονταν από την ΕΕ, στην οποία να προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στόχοι και προτεραιότητες;
9. Πώς και πότε υπέβαλε η Τρόικα εκθέσεις στην Ευρωομάδα και στην Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή;
10. Διαδραματίζει ο ΕΜΣ ρόλο στη διαπραγμάτευση και στην κατάρτιση των προγραμμάτων χρηματοδοτικής συνδρομής; Αν ναι, σε ποιο βαθμό;

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

11. Πιστεύετε ότι όλα τα μέτρα εξυγίανσης/οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις διατέθηκαν/κατανεμήθηκαν εξίσου μεταξύ των πολιτών, καθώς και μεταξύ του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα; Παρακαλείσθε να εξηγήσετε.
12. Περιγράψτε την ποιότητα της επιτόπιας συνεργασίας μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Τρόικας. Ποιο ρόλο διαδραμάτισαν αντιστοίχως η Επιτροπή, η ΕΚΤ και το ΔΝΤ στις εργασίες αυτές; Πώς προτείνονται/λαμβάνονται συγκεκριμένα μέτρα ή αποφάσεις από την Τρόικα;
13. Ποια ήταν η αλληλεπίδραση μεταξύ της «ομάδας δράσης», η οποία συστάθηκε από την Επιτροπή το 2011, και της Τρόικας;

14. Πώς λειτουργεί η συνεργασία με τις εθνικές αρχές; Σε ποιο βαθμό συμμετέχουν τα οικεία κράτη μέλη στη διαδικασία λήψης αποφάσεων;
15. Ποιος εκδίδει την οριστική απόφαση για τα συγκεκριμένα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από τα οικεία κράτη μέλη;
16. Πόσες φορές παραστάθηκαν εκπρόσωποι της Τρόικας σε ακροάσεις ενώπιον των εθνικών κοινοβουλίων; Πιστεύετε ότι τα μέτρα που εφαρμόζονται έχουν τύχει της ενδεδειγμένης δημοκρατικής λογοδοσίας και νομιμοποίησης;
17. Ήταν ορθή και έγκαιρη η εκτέλεση των συμφωνηθέντων προγραμμάτων; Αν όχι, ποιοι ήταν οι λόγοι και ποιες ήταν οι συνέπειες στην αποτελεσματικότητα και την επίδραση των προγραμμάτων;
18. Για πόσες περιπτώσεις παραβίασης της εθνικής νομοθεσίας που θέτουν υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα των αποφάσεων που απορρέουν από το μνημόνιο συνεννόησης είστε ενήμεροι σε κάθε χώρα; Προέβησαν η Επιτροπή και η ΕΚΤ σε εκτίμηση της συμμόρφωσης και της συνοχής των μέτρων που αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τα κράτη μέλη προς τις υποχρεώσεις της ΕΕ για τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αναφέρονται στις Συνθήκες;
19. Είστε ικανοποιημένοι με τους στόχους και τα πραγματικά αποτελέσματα του προγράμματος σε κάθε χώρα;
20. Επηρεάστηκαν τα αποτελέσματα από εξωτερικούς παράγοντες που προέκυψαν κατά την εκτέλεση των προγραμμάτων;
21. Ποιος ήταν ο αντίκτυπος της έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013 στην εφαρμογή των προγραμμάτων; Παρακαλείσθε να δώσετε λεπτομέρειες σχετικά με το πώς και σε ποιο βαθμό έχουν εφαρμοστεί οι διατάξεις του κανονισμού.
22. Τι θα μπορούσε, κατά τη γνώμη σας, να συμβεί στις χώρες που υπάγονται σε πρόγραμμα, εάν η ΕΕ και το ΔΝΤ δεν είχαν παράσχει χρηματοδοτική συνδρομή;
23. [προς την ΕΚΤ] – Θεωρείτε ότι το πρόγραμμα επείγουσας βοήθειας υπό μορφή ρευστότητας εφαρμόστηκε ορθά σε κάθε χώρα; Αναπτύξτε την απάντησή σας.
24. [προς την ΕΚΤ] – Υπήρξε καθολική υποστήριξη όλων των προγραμμάτων σε όλες τις χώρες από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΚΤ; Εξηγήστε κάθε τυχόν απόκλιση.
25. Ποια μέτρα ελήφθησαν για την αποφυγή των συγκρούσεων συμφερόντων με την ΕΚΤ, υπό την ιδιότητα του πιστωτή, σε σχέση με το τραπεζικό σύστημα στα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες;
26. [προς την ΕΚΤ] – Οι διαρροές στον Τύπο αναφέρουν ότι εστάλησαν επιστολές από την ΕΚΤ προς τις χώρες που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα, με τις οποίες απαιτούνταν μεταρρυθμίσεις και επιβάλλονταν όροι σε αντάλλαγμα για ενίσχυση υπό τη μορφή ρευστότητας και πράξεις ανοικτής αγοράς. Εστάλησαν τέτοιες επιστολές; Αν ναι σε

ποιον, γιατί και ποιο ήταν το περιεχόμενό τους;

27. [προς το ΔΝΤ] - Υπήρξε καθολική υποστήριξη όλων των προγραμμάτων σε όλες τις χώρες από τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΔΝΤ; Εξηγήστε κάθε τυχόν απόκλιση.
28. [προς την Επιτροπή] – Ήταν παρόντες αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες από την οικεία χώρα κατά τις επιτόπιες επισκέψεις; Αν ναι, με ποιο τρόπο εξασφαλίσατε την ανεξαρτησία τους; Στην απάντησή σας να λάβετε υπόψη το γεγονός ότι, στην περίπτωση του ΔΝΤ, κανένας υπηρεσιακός παράγοντας από την οικεία χώρα δεν συμμετέχει στις εργασίες που πραγματοποιούνται στη χώρα αυτή.
29. Με βάση ποια κριτήρια επελέγησαν οι εταιρείες στις οποίες ανατέθηκε ο ελεγκτικός/συμβουλευτικός ρόλος για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα στα κράτη μέλη που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα; Έλαβε χώρα διαδικασία δημόσιου διαγωνισμού; Αν όχι, γιατί;

B. Ερωτηματολόγιο που απεστάλη στα κράτη μέλη που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα χρηματοδοτικής συνδρομής

1. Εάν αυτό συνέβη, γιατί η χώρα σας αποφάσισε να ζητήσει την υπαγωγή της σε πρόγραμμα χρηματοδοτικής συνδρομής;
2. Ποιος ήταν ο ρόλος και η λειτουργία σας στη διαπραγμάτευση και στην κατάρτιση του προγράμματος χρηματοδοτικής συνδρομής για τη χώρα σας;
3. Ποιος ήταν ο ρόλος του εθνικού κοινοβουλίου στη διαπραγμάτευση του μνημονίου συνεννόησης; Πώς παρουσίασε η κυβέρνηση το κείμενο στο κοινοβούλιο; Πώς ενέκρινε το κοινοβούλιο το τελικό μνημόνιο συνεννόησης; Συμμετείχαν κοινωνικοί εταίροι στη συζήτηση για το μνημόνιο συνεννόησης;
4. Πόσα περιθώρια σας δόθηκαν προκειμένου να αποφασίσετε τον σχεδιασμό των απαραίτητων μέτρων (εξυγίανση ή διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις); Παρακαλείσθε να εξηγήσετε.
5. Πιστεύετε ότι όλα τα μέτρα εξυγίανσης/διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις διατέθηκαν/κατανεμήθηκαν εξίσου μεταξύ των πολιτών; Παρακαλείσθε να εξηγήσετε.
6. Περιγράψτε την ποιότητα της επιτόπιας συνεργασίας μεταξύ των αρχών σας και των θεσμικών οργάνων της Τρόικας.
7. Ποιος ήταν ο αντίκτυπος της έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013 στην εφαρμογή των προγραμμάτων; Κάνετε χρήση των διατάξεων του κανονισμού και ιδίως του άρθρου 7 παράγραφος 11; Αν όχι, γιατί;
8. Για πόσες περιπτώσεις παραβίασης της εθνικής νομοθεσίας που θέτουν υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα των αποφάσεων που απορρέουν από το μνημόνιο συνεννόησης είστε ενήμεροι όσον αφορά τη χώρα σας;
9. Είστε ικανοποιημένοι με τους στόχους και τα πραγματικά αποτελέσματα του

προγράμματος στη χώρα σας;

6.2.2014

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

προς την Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής

σχετικά με τη διερευνητική έκθεση για τον ρόλο και τις εργασίες της Τρόικας (ΕΚΤ, Επιτροπή και ΔΝΤ) όσον αφορά τις χώρες της ζώνης του ευρώ που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής (2013/2277(INI))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Michael Theurer

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού καλεί την Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. τονίζει ότι στην αρχή της χρηματοπιστωτικής κρίσης, 16 από τα 17 κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ παραβίαζαν τα κριτήρια του Μάαστριχτ· υπενθυμίζει ότι είναι σημαντικό να συμμορφώνονται τα κράτη μέλη με την ευρωπαϊκή νομοθεσία· πιστεύει ότι οι μηχανισμοί δημοσιονομικού ελέγχου πρέπει να ενισχυθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί η πολιτική για την απασχόληση και την ανάπτυξη στη ζώνη του ευρώ, η οποία έχει καθοριστεί στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας και της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»· επισημαίνει ότι η Ένωση δεν απηύθυνε ουσιαστικές έγκαιρες προειδοποιήσεις, ούτε έλαβε, στη συνέχεια, μέτρα για τα υπερβολικά συσσωρευμένα ελλείμματα των χωρών που επλήγησαν από την κρίση, ούτε διέθετε κατάλληλους μηχανισμούς παρακολούθησης για την εποπτεία τους·
2. αναγνωρίζει ότι οι Ευρωπαίοι φορολογούμενοι έχουν επιδείξει σημαντική αλληλεγγύη προς τις χώρες της κρίσης και ότι στις χώρες αυτές έχουν πραγματοποιηθεί σημαντικές προσπάθειες για την αντιμετώπιση διαρθρωτικών προβλημάτων·
3. υπογραμμίζει ότι οι δεσμεύσεις για την πραγματοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων αποτελούν προϋπόθεση για την οικονομική στήριξη στη ζώνη του ευρώ·
4. τονίζει ότι η δημοκρατική νομιμότητα των διαπραγματεύσεων με την Τρόικα και των αποφάσεων της Ευρωομάδας είναι ανεπαρκής και θα πρέπει να ενισχυθεί, λαμβάνοντας υπόψη ότι η Τρόικα είναι απλώς ένα τεχνικό όργανο·

5. πιστεύει ότι τα προγράμματα μακροοικονομικής προσαρμογής θα πρέπει επίσης να αξιολογηθούν με σκοπό την περαιτέρω βελτίωση των νομικών και θεσμικών διατάξεων για ένα πιο αποτελεσματικό σύστημα δημοσιονομικού ελέγχου·
6. προσδοκά από τα εθνικά ελεγκτικά συνέδρια να αναλάβουν πλήρως τις νομικές τους ευθύνες όσον αφορά την πιστοποίηση της νομιμότητας και κανονικότητας των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και της αποτελεσματικότητας των συστημάτων εποπτείας και ελέγχου· καλεί, εν προκειμένω, τα ανώτατα ελεγκτικά όργανα να ενισχύσουν τη συνεργασία τους, ιδίως με την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών·
7. καλεί τα κράτη μέλη να ενισχύσουν την εμπειρογνωμοσύνη στους κυβερνητικούς οργανισμούς και τις κεντρικές τράπεζες, προκειμένου να περιοριστεί ο κίνδυνος να υποβληθούν σε δαπάνες εξωτερικής εμπειρογνωμοσύνης·
8. τονίζει ότι ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας (ΕΜΣ), ένας διεθνής οργανισμός με έδρα το Λουξεμβούργο, ο οποίος λειτουργεί ως μόνιμη πηγή οικονομικής βοήθειας για κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες και διαθέτει μέγιστη δανειοδοτική ικανότητα ύψους 500 δισεκατομμυρίων ευρώ, θα πρέπει να λογοδοτεί άμεσα στο Κοινοβούλιο· αναμένει από τον ΕΜΣ να υποβάλλει ανά εξάμηνο πλήρη έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητές του στις αρμόδιες επιτροπές του Κοινοβουλίου· συνιστά μετ' επιτάσεως, στο πλαίσιο αυτό, να υιοθετηθεί από τον ΕΜΣ η διαχείριση βάσει της κοινοτικής μεθόδου, όπως προβλέπεται από τη Συνθήκη ΕΜΣ· ζητεί επίσης, να λογοδοτεί ο ΕΜΣ στο Κοινοβούλιο·
9. επικρίνει το γεγονός ότι η Συνθήκη ΕΜΣ δεν διαθέτει επαρκείς διατάξεις για την εξασφάλιση αποτελεσματικού εξωτερικού ελέγχου· εκφράζει την αποδοκιμασία του για το γεγονός ότι σύμφωνα με το άρθρο 24 (σχετικά με το συμβούλιο ελεγκτών) του καταστατικού της Συνθήκης, το Ελεγκτικό Συνέδριο μπορεί να διορίζει μόνο ένα μέλος, ενώ ο Πρόεδρος μπορεί να προτείνει δύο·
10. εκφράζει την ανησυχία του για τις διατάξεις του άρθρου 24 παράγραφος 6 του καταστατικού της Συνθήκης, σύμφωνα με τις οποίες η συμφωνηθείσα διαδικασία για την ενημέρωση του Κοινοβουλίου περιλαμβάνει μόνο την υποβολή της ετήσιας έκθεσης του συμβουλίου ελεγκτών στο Κοινοβούλιο· υπογραμμίζει το δικαίωμα του Κοινοβουλίου να διεξάγει συζήτηση με το συμβούλιο ελεγκτών για την ετήσια έκθεση, παρουσία του συμβουλίου διοικητών του ΕΜΣ·
11. αναμένει από την Επιτροπή, το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη να αναπτύξουν μια συνεκτική και ισχυρή πολιτική για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής (συμπεριλαμβανομένης της φοροδιαφυγής ως προς τον ΦΠΑ) και της φορολογικής απάτης, η οποία θα περιλαμβάνει συντονισμένη δράση κατά των υπεράκτιων χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και των φορολογικών παραδείσων, χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση·
12. επισημαίνει ότι τα ποσοστά συγχρηματοδότησης για τα διαρθρωτικά ταμεία της ΕΕ έχουν αυξηθεί έως και στο 95% για ορισμένα από τα κράτη μέλη που έχουν πληγεί περισσότερο από την κρίση και έχουν λάβει χρηματοδοτική ενίσχυση στο πλαίσιο προγράμματος προσαρμογής· τονίζει ότι οι τοπικές και εθνικές διοικήσεις πρέπει να ενισχυθούν, προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της εφαρμογής της νομοθεσίας και των

προγραμμάτων της ΕΕ, ώστε να επιταχυνθεί η απορρόφηση των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων·

13. εκφράζει τη λύπη του για τα ανεπαρκή αποτελέσματα της στρατηγικής της Λισαβόνας και υπενθυμίζει ότι η στήριξη της ΕΕ θα πρέπει να εστιάζεται στην ανάπτυξη και την απασχόληση·
14. λαμβάνει υπόψη τα αιτήματα για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου (ENT) το οποίο θα αντικαταστήσει την Τρόικα και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ΕΜΣ)· θεωρεί ότι το ENT θα χρειαστεί να δημιουργηθεί με τη χρησιμοποίηση μέσω της ΕΕ, αλλά να χρηματοδοτείται από τους φορολογούμενους των κρατών μελών· εφιστά την προσοχή στη σημασία της αξιόπιστης και ανεξάρτητης διαχείρισης κρίσεων· θεωρεί συνεπώς ότι αποτελεί ζήτημα προτεραιότητας να συνεχιστεί η συμμετοχή του ΔΝΤ στη διαχείριση της ευρωπαϊκής κρίσης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	22.1.2014
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 21 - : 2 0 : 1
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Cătălin Sorin Ivan, Monica Luisa Macovei, Monika Panayotova, Petri Sarvamaa, Θεόδωρος Σκυλακάκης, Søren Bo Søndergaard, Michael Theurer
Αναπληρωτής(ές) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Thijs Berman, Barbara Weiler
Αναπληρωτής(ές) (άρθρο 187, παρ. 2) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Emer Costello, Jürgen Creutzmann, Albert Deß, Ismail Ertug, Richard Falbr, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Teresa Jiménez-Becerril Barrio

17.2.2014

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

προς την Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής

όσον αφορά τη διερευνητική έκθεση σχετικά με τον ρόλο και τις δραστηριότητες της Τρόικας (ΕΚΤ, Επιτροπή και ΔΝΤ) όσον αφορά τις χώρες της ζώνης του ευρώ που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής (2013/2277(INI))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Helmut Scholz

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων καλεί την Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα μέσα χρηματοδοτικής συνδρομής που αναπτύχθηκαν πρόσφατα για τις χώρες της ευρωζώνης δεν βασίζονται στο πρωτογενές δίκαιο της ΕΕ, και ότι το άρθρο 143 ΣΛΕΕ ορίζει ρητά τα μέσα που προβλέπονται για τις χώρες εκτός ευρωζώνης·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο παραπέμποντας στο άρθρο 13 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΜΣ, επιβεβαίωσε πρόσφατα (υπόθεση Pringle) ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με τη συμμετοχή της στη Συνθήκη ΕΜΣ, «προάγει το κοινό συμφέρον της Ένωσης» και «μεριμνά για τη συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης των μνημονίων κατανόησης που συνάπτονται από τον ΕΜΣ»·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στο άρθρο 151 της ΣΛΕΕ προβλέπεται ότι τυχόν δράση που αναλαμβάνεται από την ΕΕ και τα κράτη μέλη της πρέπει να συνάδει με τα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα που ορίζονται στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη του 1961 και στον Κοινοτικό Χάρτη των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων του 1989 με σκοπό τη βελτίωση, μεταξύ άλλων, του κοινωνικού διαλόγου·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 152 ΣΛΕΕ ορίζει ότι: «η Ένωση αναγνωρίζει και προάγει τον ρόλο των κοινωνικών εταίρων στο επίπεδό της, λαμβάνοντας υπόψη την ποικιλομορφία των εθνικών συστημάτων» και ότι «διευκολύνει τον μεταξύ τους διάλογο, σεβόμενη την αυτονομία τους»·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση χρηματοδοτικής συνδρομής συμφωνούνται από κοινού μεταξύ των σχετικών θεσμικών οργάνων της ΕΕ, του ΕΜΣ και του ΔΝΤ, αλλά ότι η τελική απόφαση λαμβάνεται πάντα από το διοικητικό συμβούλιο του ΕΜΣ, βάσει ενός μνημονίου συνεννόησης που έχει προηγουμένως αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης ανάμεσα στην Τρόικα και το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Τρόικα ήταν μια λύση ad hoc που δόθηκε υπό σημαντική πίεση χρόνου λόγω της οικονομικής κρίσης, σε μια στιγμή που ήταν αναγκαίο να ληφθούν επείγοντως αποφάσεις για να υποστηριχθούν οι χώρες που αντιμετωπίζουν εξαιρετικές δυσκολίες με στόχο να αποφευχθεί η ανεξέλεγκτη χρεοκοπία τους και η μετάδοση της κρίσης σε άλλα κράτη μέλη, να δοθεί τέλος στην κερδοσκοπία όσον αφορά το δημόσιο χρέος και να αποτραπεί η κατάρρευση της ζώνης του ευρώ·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα μνημόνια συνεννόησης που υπέγραψαν οι χώρες που ζητούν χρηματοδοτική συνδρομή, έχουν αρνητικές επιπτώσεις στα κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών· λαμβάνοντας υπόψη ότι σε αυτό το πλαίσιο είναι ζωτικής σημασίας να εξασφαλιστεί ότι η ανάπτυξη και υλοποίηση των προγραμμάτων χρηματοδοτικής συνδρομής υπόκεινται σε κατάλληλη δημοκρατική λογοδοσία τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο·

1. υπογραμμίζει το γεγονός ότι η σύσταση των ΕΤΧΣ και ΕΜΣ εκτός του πλαισίου των θεσμικών οργάνων της Ένωσης αποτελεί οπισθοδρόμηση στην εξέλιξη της Ένωσης, ουσιαστικά εις βάρος του Κοινοβουλίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
2. ζητεί τροποποίηση της Συνθήκης με σκοπό τη δημιουργία ενός ενιαίου μέσου χρηματοδοτικής συνδρομής εντός του κοινοτικού πλαισίου για όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, καθώς κάθε απομάκρυνση από την κοινοτική μέθοδο αλλά και η αυξημένη χρήση διακυβερνητικών συμφωνιών θα μπορούσαν να αποδυναμώσουν την Ένωση· πιστεύει ότι μια τέτοια αλλαγή θα εφοδιάσει την Ένωση και τα θεσμικά της όργανα με τα μέσα για να αντιμετωπίζουν γρήγορα, αποτελεσματικά και με την κατάλληλη δημοκρατική νομιμοποίηση τυχόν προκλήσεις που ενδέχεται να θέσουν μελλοντικά σε κίνδυνο την οικονομική, χρηματοπιστωτική και κοινωνική σταθερότητα της ζώνης του ευρώ και των κρατών μελών της· ζητεί συνεπώς τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου (ΕΝΤ)·
3. θεωρεί ότι μολονότι η δημιουργία της Τρόικας αποτέλεσε εφεδρική λύση έκτακτης ανάγκης για να διασωθεί το σχέδιο της ζώνης του ευρώ και να διατηρηθεί η οικονομική και η χρηματοπιστωτική σταθερότητα των χωρών μελών της, στο εξής θα πρέπει να υπάρχει μια μόνιμη προσέγγιση και ένας μηχανισμός που θα επικεντρώνονται στους στόχους της βιώσιμης ανάπτυξης και της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, έτσι ώστε να αποτρέπονται και να αντιμετωπίζονται παρόμοιες καταστάσεις·
4. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι το σύστημα χρηματοδοτικής συνδρομής δεν υπόκειται ακόμη σε κατάλληλο κοινοβουλευτικό έλεγχο και λογοδοσία στο πλαίσιο των συνθηκών της ΕΕ·
5. θεωρεί ότι η τρέχουσα ανάλυση των εργασιών της Τρόικας σχετικά με τις χώρες της ζώνης του ευρώ που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής θα

πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως σημαντική πηγή πληροφοριών για την άντληση διδαγμάτων από το παρελθόν και την υιοθέτηση νέων προσεγγίσεων όσον αφορά τους νέους μηχανισμούς που πρέπει να συσταθούν για να αποφεύγεται στο μέλλον η λήψη διορθωτικών μέτρων, δαπανηρών για τις ευρωπαϊκές οικονομίες·

6. λαμβάνει υπό σημείωση ότι παρόλο που θεωρείται ότι οι διαπραγματεύσεις για τα μνημόνια συνεννόησης και η εντολή της Τρόικας χαρακτηρίζονται από έλλειψη διαφάνειας, δόθηκε η δυνατότητα στα εθνικά εκλογικά σώματα των χωρών που έχουν υπαχθεί σε πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής να δώσουν την έγκρισή τους όσον αφορά τις γενικές γραμμές των προγραμμάτων προσαρμογής·
7. εμμένει στο γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ιδίως πρέπει να λογοδοτεί έναντι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δεδομένου ότι συνιστά ένα από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα που συμμετέχουν στον καθορισμό, τη λήψη αποφάσεων και την παρακολούθηση της συμμόρφωσης των προγραμμάτων οικονομικής προσαρμογής των εθνικών κυβερνήσεων προς τα μνημόνια κατανόησης· ζητεί η επόμενη Συνέλευση να μεριμνήσει ώστε οι σχετικές αποφάσεις να υπάγονται στην υποχρέωση τακτικής υποβολής εκθέσεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο· υπογραμμίζει την ανάγκη να εξασφαλιστεί η άμεση δημοκρατική λογοδοσία των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων απέναντι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και των κυβερνήσεων των κρατών μελών απέναντι στα εθνικά τους κοινοβούλια·
8. τονίζει ότι η επιδίωξη οικονομικής και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στα κράτη μέλη και την Ένωση στο σύνολό της δεν πρέπει να υπονομεύει την κοινωνική σταθερότητα, το ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο και τα κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών της ΕΕ· τονίζει ότι η προβλεπόμενη από τις συνθήκες συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στον οικονομικό διάλογο σε ευρωπαϊκό επίπεδο πρέπει να περιλαμβάνεται στην πολιτική ημερήσια διάταξη· ζητεί την αναγκαία συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στον σχεδιασμό και την εφαρμογή των τρεχόντων και μελλοντικών προγραμμάτων προσαρμογής·
9. ζητεί επειγόντως διευκρινίσεις σχετικά με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες των οργάνων που συμμετέχουν στην Τρόικα και σχετικά με τις σχέσεις τους με την Ευρωομάδα·
10. πιστεύει ότι η σχέση της ζώνης του ευρώ με το ΔΝΤ θα πρέπει να επαναπροσδιοριστεί, προκειμένου να καταργηθεί σταδιακά η άμεση συμμετοχή του ΔΝΤ στην επίλυση των προβλημάτων δημοσίου χρέους της ζώνης του ευρώ·
11. τονίζει ότι τα θεσμικά όργανα της ΕΕ δεσμεύονται πλήρως από το δίκαιο της Ένωσης και ότι υποχρεούνται όταν ενεργούν στο πλαίσιο της Τρόικας να τηρούν τα θεμελιώδη δικαιώματα, τα οποία ισχύουν ανά πάσα στιγμή σύμφωνα με το άρθρο 51 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	11.2.2014
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 9 - : 4 0 : 10
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Luis Yáñez-Barnuevo García, Станимир Илчев
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Vital Moreira, Helmut Scholz, György Schöpflin, Rainer Wieland

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	24.2.2014						
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 10px;">+:</td> <td style="text-align: right;">31</td> </tr> <tr> <td style="width: 10px;">-:</td> <td style="text-align: right;">10</td> </tr> <tr> <td style="width: 10px;">0:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> </table>	+:	31	-:	10	0:	2
+:	31						
-:	10						
0:	2						
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Marino Baldini, Burkhard Balz, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Νικόλαος Χουντής, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Ρόδη Κράτσα Τσαγκαροπούλου, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Ivana Maletić, Hans-Peter Martin, Sławomir Nitras, Avvu Ποδηματά, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Sampo Terho, Ramon Tremosa i Balcells						
Αναπληρωτής(ές) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Pervenche Berès, Zdravka Bušić, Sari Essayah, Danuta Maria Hübner, Krišjānis Kariņš, Olle Ludvigsson, Gay Mitchell, Nils Torvalds						
Αναπληρωτής(ές) (άρθρο 187, παρ. 2) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Alejandro Cercas, Emma McClarkin, Henri Weber						